

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 7.5.2003
KOM(2003) 238 slutlig

**KOMMISSIONENS MEDDELANDE
TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN
OCH REGIONKOMMITTÉN**

Strategin för den inre marknaden

Prioriteringar för 2003 - 2006

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning.....	3
Del A: Bakgrund	3
1. Strategins betydelse för EU:s ekonomiska reformer	3
2. Varför en ny strategi nu?	4
3. En mer fokuserad strategi.....	4
4. En gemensam dagordning.....	5
Del B: Prioriteringar.....	6
1. Underlättande av den fria rörligheten för varor.....	6
2. Integrering av tjänstemarknaderna	10
3. Säkrande av högkvalitativa nätverksamheter.....	13
4. Minskade konsekvenser av skattehinder	15
5. Fler möjligheter till upphandling	17
6. Bättre villkor för företagen.....	20
7. Den demografiska utmaningen	23
8. Förenklad lagstiftning	25
9. Kontrollen av att reglerna efterföljs	28
10. Mer och bättre information	31
Del C: Att optimera fördelarna med den utvidgade inre marknaden	33
Del D: Att bygga den inre marknaden i ett internationellt sammanhang.....	35
Del E: Uppföljning	37
Slutsats	38

Inledning

I denna strategi anges vad EU behöver göra under de kommande tre åren för att dra största möjliga nytta av den inre marknaden efter utvidgningen. Kommissionen har redan beskrivit vad som uppnåtts med den inre marknaden under de senaste tio åren¹. Denna analys visar på de betydande vinster som en väl fungerande inre marknad kan generera och också gör, men den visar också att den inre marknaden i en rad hänseenden ännu inte fungerar optimalt och att avsevärda vinster därmed uteblir. Nya drivkrafter behövs för att undanröja återstående svagheter så att den inre marknaden kan utveckla sin fulla potential i fråga om konkurrenskraft, tillväxt och sysselsättning.

Del A: Bakgrund

1. Strategins betydelse för EU:s ekonomiska reformer

Europeiska rådet erkände vid sitt möte den 20–21 mars 2003 den betydelse som strategin för den inre marknaden har som ett av nyckelinstrumenten för samordningen av den ekonomiska politiken på EU-nivå, tillsammans med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken² och riktlinjerna för sysselsättningen³. De åtgärder som anges i strategin för den inre marknaden måste därför betraktas mot bakgrund av de åtgärder som föreslås i de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och i riktlinjerna för sysselsättningen⁴. Alla dessa tre instrument har effektiviserats och utformats med ett treårsperspektiv för att säkerställa ett mer samlat, effektivt och konsekvent tillvägagångssätt för ekonomiska reformer i EU⁵.

Strategin för den inre marknaden kommer att bli ett viktigt bidrag till det nya rådets (konkurrenskraft) arbete. Kommissionen lägger dessutom fram ett antal andra policydokument som är relevanta för konkurrenskraften, bl.a. meddelandet om industripolitiken i ett utvidgat Europa⁶, grönboken om entreprenörskap⁷, meddelandet om innovationspolitiken⁸ och en handlingsplan för investering i forskning.⁹ Rådet (konkurrenskraft) kommer på så sätt att kunna diskutera förhållandet mellan de olika delarna av sitt arbete och lägga fast ett övergripande ramverk för konkurrenskraft, såsom Europeiska rådet har begärt.

¹ Kommissionen uppskattar att den inre marknaden har skapat 2,5 miljoner ytterligare arbetstillfällen och nära 900 miljarder euro i ökat välstånd. Se "The Internal Market – Ten Years without Frontiers", SEK(2002) 1417, 7.1 2003.

² KOM(2003) 170 slutlig, 8.4.2003.

³ KOM(2003) 176 slutlig, 8.4.2003.

⁴ Se särskilt avsnittet "Ekonomiska reformer för att höja tillväxtpotentialen i EU" i de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken med allmänna rekommendationer som syftar till att förbättra den inre marknadens funktion.

⁵ Meddelande från kommissionen om rationalisering av den årliga samordningen av den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken, KOM(2002) 487 slutlig, 3.9.2002.

⁶ KOM(2002) 714 slutlig, 11.12.2002.

⁷ KOM(2003) 27 slutlig, 21.1.2003.

⁸ KOM(2003) 112 slutlig, 11.3.2003.

⁹ KOM(2003) 226, 30.4.2003.

Denna strategi bör också betraktas som ett svar på Europaparlamentets betänkande nyligen om strategin för den inre marknaden¹⁰. Där betonar man att en av EU:s främsta prioriteringar bör vara att förbättra den inre marknads funktion och man efterlyster ett omfattande nytt initiativ för att påskynda viktiga reformer.

2. Varför en ny strategi nu?

Kommissionen ser **tre huvudskäl till varför EU behöver göra en beslutsam kraftinsats nu för att förbättra den inre marknaden**: -

- Det förhållandet att den inre marknaden inte presterar optimalt är en av de utmaningar som hindrar EU från att **uppnå det ambitiösa mål som ställdes upp i Lissabon 2000**. Det krävs beslutsamt agerande snabbt. Vi vet att det kan ta flera år innan antagna åtgärder leder till konkreta resultat i praktiken. Om EU skall kunna bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi senast 2010 måste de åtgärder som krävs för att skapa en verklig enad och integrerad marknad antas mycket snart.
- Det är angeläget med en effektiv strategi för att stärka den inre marknaden med tanke på att **utvidningen bara ligger ett år fram i tiden**. Utvidningen innebär helt nya möjligheter både för de existerande och de nya medlemsstaterna, men detta sker inte utan risker. Den inre marknaden är ständigt känslig för fragmentering och utvidgningen innebär en ökad utsatthet, såvida vi inte skärper alla de centrala politiska instrument och principer som står till vårt förfogande så att de fortsätter att fungera bra – eller bättre – i en union med 25 länder¹¹. Bara då kan de potentiella vinster uppnås som utvidgningen innebär.
- EU konfronteras liksom andra delar av världen för närvarande med en nedgång i den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen. Detta gör det ännu mer nödvändigt att gå vidare med de **strukturella reformerna för att öka våra ekonomiers tillväxtkapacitet**. Om flaskhalsarna undanröjs på den inre marknaden kommer Europa att stå mycket bättre rustat för att möta den allt hårdare konkurrensen från de nya tillväxtekonomierna. Unionen kommer också att vara bättre skyddad mot framtida fluktuationer i den ekonomiska cykeln och vila på en starkare ekonomisk grund inför den **enorma utmaning som en åldrande befolkning** utgör.

3. En mer fokuserad strategi

När det skall byggas några extra våningar på ett hus – vilket är vad utvidgningen kommer att innebära för EU – är det ytterst viktigt att se till att grunden är tillräckligt solid. Strategin **fokuserar därför mycket kraftigt på att stärka ”grunden” eller ”fundamenten” för den inre marknaden**, dvs. på att undanröja hinder för handeln med varor och tjänster, säkerställa att fastställda regler genomförs korrekt och tillämpas effektivt, minska byråkratin, motverka skattemässiga hinder och öka möjligheterna till upphandling.

De problem som skall åtgärdas är i många fall gamla problem som har stått emot tidigare försök att lösa dem. Men att välkända problem tas upp betyder inte att vi fortsätter att trampa på i gamla hjulspår. Kommissionen presenterar en rad nya idéer och efterlyser ett starkare politiskt engagemang för att uppnå resultat för både näringsliv och konsumenter.

¹⁰ Harbour-betänkandet, A5-0026/2003.

¹¹ 28 med EES-länderna.

Alla de föreslagna åtgärderna är givetvis inte nya. En mängd viktigt arbete är redan på gång och i vissa fall redan långt framskridet (t.ex. handlingsplanen för finansiella tjänster och den politiska överenskommelsen om ett gemenskapspatent), och i denna strategi efterlyses ett snabbt antagande eller genomförande. Andra förslag till åtgärder skisseras också, men de kräver en närmare granskning och en konsekvensbedömning innan kommissionen kan lägga fram konkreta förslag. Sedan finns det åtgärder som medlemsstaterna själva måste vidta. Närmare information om alla förslag till åtgärder återfinns tillsammans med en tidtabell i bilagan¹².

4. En gemensam dagordning

I takt med att regelverket för den inre marknaden tar form flyttas fokus till de medlemsstater som skall få den inre marknaden att fungera i praktiken, dagligen. Den inre marknaden är deras, inte kommissionens. Det är de som måste genomföra inre marknadsrätten snabbt och korrekt, informera medborgarna och företagen om vilka rättigheter de har samt lösa problem som uppstår. Det är de som måste agera i enlighet med den inre marknads bokstav och anda, och inte införa nationella lagar som strider mot principerna för den inre marknaden. För att lyckas med sin uppgift måste de samarbeta närmare med varandra och med kommissionen.

För att strategin skall bli effektiv får denna strategi därför inte bara betraktas som ett dokument från kommissionen utan som en gemensam dagordning, som rådet, Europaparlamentet och medlemsstaterna (existerande och nya) till fullo kan ställa sig bakom.

Det nya konstitutionella fördraget, som regeringskonferensen kommer att resultera i, kommer att fastställa det inbördes förhållandet mellan de olika EU-institutionerna och mellan EU och medlemsstaterna. Det är av största vikt att detta fördrag fortsätter att vara en solid rättslig grund för en vidareutveckling av den inre marknaden, så att den kan fortsätta att tillgodose Europas intressen och stärka våra medborgares och företags möjligheter.

¹² I bilagan klassificeras åtgärderna enligt följande tre typer: Typ 1: snabbt antagande eller genomförande; Typ 2: närmare granskning och diskussion; Typ 3: skall genomföras av medlemsstaterna.

Del B: Prioriteringar

1. UNDERLÄTTANDE AV DEN FRIA RÖRLIGHETEN FÖR VAROR

a) Lågesbedömning

Det är fortfarande dyrare och mer komplicerat att handla med varor över gränserna inom EU än det är inom en medlemsstat. När produkterna skall säljas i utlandet måste företagen ibland göra om provningar eller till och med ändra produkterna för att uppfylla de krav som gäller i andra länder. Hur hårda kontrollerna och marknadsövervakningen är varierar från en medlemsstat till en annan. Undermåliga produkter kan slinka igenom nätet och komma att inhandlas av konsumenter som har rätt att förvänta sig att alla produkter på marknaden håller en hög standard i fråga om hälsa och säkerhet.

Den fria rörligheten för varor (och tjänster) på den utvidgade inre marknaden bygger framför allt på förtroende. Att företagen kan lita på att de kan sälja sina produkter enligt klara och förutsägbara regler. Att medlemsstaternas myndigheter kan lita på att reglerna respekteras i praktiken inom hela EU och på att behöriga myndigheter i andra medlemsstater vidtar adekvata åtgärder när detta inte är fallet. Och självfallet att konsumenterna kan lita på sina rättigheter och på att produkterna som de köper är säkra och miljövänliga.

När EU nu ökar i storlek och mångfald efter utvidningen behöver förtroendet för att gällande regelverk fungerar för den fria rörligheten för varor stärkas ytterligare. Detta åstadkommer man bäst genom att införa ett antal ordningar som gör dels att reglerna blir mer transparenta och förutsägbara, dels att de nationella myndigheterna får mer förtroende för varandras metoder och bedömningar. Det är inte alltid ett avundsvärt arbete, men det måste göras för att främja handeln inom EU och för att skalfördelar och de vinster som en specialisering för med sig skall kunna uppnås.

Det finns fortfarande tekniska hinder som motverkar den gränsöverskridande handeln med varor

- Handeln med tredje land har växt snabbare än handeln mellan medlemsstaterna under senare år och priskonvergens mellan medlemsstaterna har mer eller mindre avstannat helt.¹³
- 75 % av företagen anser att EU bör ha som toppprioritering att undanröja tekniska hinder för handeln med varor och tjänster¹⁴.
- Nästan ett av fem företag i Sverige stöter på hinder för handeln. 85 % väljer att kringgå problemet genom att anpassa sina produkter så att de överensstämmer med reglerna i destinationslandet.¹⁵
- För spanska företag är tekniska föreskrifter och bedömning av överensstämmelse de största problemen – de utgör hälften av alla problem som uppstår.¹⁶

¹³ Rapporterna från 2001 och 2002 om produkt- och kapitalmarknadernas funktion i gemenskapen, KOM(2001) 736, 7.12.2001, och KOM(2002) 743 slutlig, 23.12.2002.

¹⁴ Resultattavlan för den inre marknaden nr 11, november 2002.

¹⁵ Problem för fri rörlighet på den inre marknaden, Kommerskollegium, Enheten för inre marknaden, 16.9.2002, Dnr 100-111-2002.

¹⁶ "Línea abierta para la identificación de problemas de la empresas españolas en el mercado único europeo, Fase IV" 2002, Ministerio de Economía and Confederación Española de Organizaciones Empresariales.

- Den tid som det i genomsnitt tar att anta europeiska standarder har ökat från fyra och ett halvt år under 1995 till omkring åtta år under 2001¹⁷. Endast 22 % av de 600 standarder som skulle behövas för att skapa en verklig inre marknad för byggprodukter har antagits nu när över tio år har gått sedan byggproduktdirektivet trädde i kraft¹⁸.
- Bristande tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande reducerade handeln inom EU med inemot 150 miljarder euro under 2000¹⁹.

b) Åtgärder

1. Ömsesidigt erkännande är en hörnsten för den inre marknaden. Produkterna kan cirkulera fritt om de uppfyller kraven enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där produkten först släpps ut på marknaden. Detta innebär att det inte finns några särskilda förfaranderegler och inget extra pappersarbete krävs. Detta är dess styrka, men på samma gång en svaghet. När problem uppstår finns liten eller ingen insyn, det finns inget gemensamt avtalat tillvägagångssätt för att bedöma om skyddsnivåerna är likvärdiga och det finns inget fastställt förfarande för hur ett företag kan överklaga ett negativt beslut. Många företag bestämmer sig därför för att lämna vissa marknader eller tvingas ändra sina produkter så att de skall överensstämma med gällande nationella krav. Ett sådant agerande riskerar att bli ännu mer utbrett efter utvidgningen.

Kommissionen anser därför att det är nödvändigt med särskilda regler för att det ömsesidiga erkännandet skall få en fastare struktur, insynen öka och nationella myndigheter stimuleras att agera mer "europeiskt". Kommissionen anser att detta bäst kan uppnås genom en ny gemenskapsförordning där de viktigaste principerna fastställs, vilket bl.a. skulle kunna innebära en obligatorisk anmälan i fall där ömsesidigt erkännande nekas, möjligheter för företagen att med hjälp av ett standardintyg visa att produkten i fråga faktiskt släpps ut lagligen på marknaden någon annanstans inom EU och möjligheter att överklaga. Innan kommissionen lägger fram ett förslag kommer den att genomföra ett omfattande samråd med medlemsstaterna, industrin och andra berörda parter om de olika alternativ som står till buds.

2. På mer komplexa eller känsliga områden är ömsesidigt erkännande inte tillräckligt och det enda sättet att undanröja hinder är att harmonisera de nationella reglerna på EU-nivå. Detta sker ibland med hjälp av detaljerad, teknisk lagstiftning, men inom vissa sektorer tillämpas en förenklad alternativ lagstiftning som kallas den **"nya metoden"**. Metoden tillkom 1985 och innebär att lagstiftningen begränsas till att bara föreskriva de obligatoriska grundläggande krav som produkterna måste uppfylla, medan tillverkarna själva kan välja om de vill tillämpa antingen adekvat europeisk standard eller andra tekniska föreskrifter som uppfyller dessa grundläggande krav.

Den nya metoden har varit framgångsrik för utvecklingen av den inre marknaden, men det finns några inslag som behöver förbättras, särskilt med tanke på utvidgningen. Bland annat behöver förfarandena för bedömning av överensstämmelse förbättras och det administrativa samarbetet och marknadstillsynen stärkas, så att verk samma åtgärder vidtas om produkterna inte uppfyller de grundläggande kraven. Kännedomen om CE-märkningen behöver också

¹⁷ Resultattavlan för den inre marknaden nr 9, november 2001 (siffrorna gäller endast CEN).

¹⁸ Se fotnot 14.

¹⁹ 2001 års rapport om produkt- och kapitalmarknadernas funktion i gemenskapen, KOM(2001) 736, 7.12.2001.

förbättras. Den nya metoden bör eventuellt utvidgas till att även gälla sektorer som ännu inte omfattas, detta som ett sätt att förbättra och förenkla lagstiftningen.

Dessa tankar presenteras i kommissionens meddelande om förbättrat genomförande av direktiven enligt den nya metoden, som läggs fram samtidigt med strategin för den inre marknaden. Ett av de alternativ som diskuteras är införandet av ett gemensamt grunddirektiv med standardartiklar beträffande de övergripande frågor som är gemensamma för alla nya metoden-direktiv. På så sätt skulle sammanhanget mellan nya metoden-direktiven stärkas och ett mer effektivt genomförande säkras.

3. Europeiska standarder spelar en särskilt viktig roll för genomförandet av nya metoden-direktiven. För närvarandet tar det alldeles för lång tid att utarbeta standarder. De europeiska standardiseringsorganisationerna och industrin måste samarbeta för att påskynda processen. Kvaliteten²⁰ måste dessutom säkerställas när standarder utarbetas och de måste införlivas på ett enhetligt sätt i nationella standarder, även i de nya medlemsstaterna. Frivilliga europeiska märkningar behöver främjas, eftersom nationellt kontrollerade märkningar kan leda till en fragmentering. Kommissionen kommer att se till att dessa mål uppnås, i synnerhet genom avtal om partnerskap och resultatkrav som den kommer att ingå med de europeiska standardiseringsorganisationerna under 2003. Syftet är att gemenskapens finansiella stöd till dessa organisationer skall knytas till klara krav på resultat.

4. För att den ekonomiska utvecklingen skall vara **hållbar** har EU lagt fast minimikrav för kvaliteten på luft och vatten och en minskning av mängden avfall. Huruvida dessa krav kommer att kunna uppnås beror naturligtvis på om vi kan begränsa produkternas inverkan på miljön, dvs. deras inverkan både vid tillverkning och användning. EU måste ge industrin ett konsekvent och flexibelt regelverk som gör detta på ett effektivt sätt och som samtidigt inte får negativa effekter på konkurrenskraften och den fria rörligheten på den inre marknaden. Medlemsstaterna kommer annars att försöka uppfylla EU:s miljökrav genom att anta egna nationella tekniska föreskrifter som kan skapa nya hinder för handeln.

För att möta denna utmaning har kommissionen redan antagit förslag om att införa miljökrav i vissa delar av inre marknadsrätten²¹. Den kommer också inom kort att anta ett innovativt förslag till ett ramdirektiv om miljöanpassad produktdesign. Dessa direktiv måste sedan antas och genomföras. De ligger i linje med de principer för en integrerad produktpolicy²² som kommissionen kommer att ange nästa fas för inom kort. Även här är standardiseringen viktig. Om miljökrav integreras bättre i tekniska standarder kan detta bidra till att minska produkternas negativa inverkan på miljön och till att reducera den nationella miljölagstiftningen. Ett meddelande om denna fråga är planerat till slutet av nästa år.

5. Konsumenternas förtroende för **produktsäkerheten** bygger på att behöriga myndigheters marknadstillsyn är effektiv och enhetlig i hela EU och på att producenter och distributörer uppfyller sina skyldigheter. Säkerheten när det gäller konsumentprodukter regleras av sektorsdirektiv och direktivet om allmän produktsäkerhet, som nyligen har omarbetats och skärpts. Kommissionen kommer att arbeta för att se till att kraven i detta direktiv efterlevs genom utarbetande och omarbetning av europeiska standarder och den

²⁰ Alla berörda parter, särskilt företrädare för små och medelstora företag, måste också i högre grad delta i arbetet med att ta fram standarder.

²¹ Se t.ex. kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 94/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar, KOM(2000) 639 slutlig, EGT C 62E, 27.2.2001, s. 139.

²² Grönbok om integrerad produktpolicy, KOM(2001) 68 slutlig, 7.2.2001.

kommer att rapportera om tillämpningen senast 2006. Dessutom har kommissionen för avsikt att lägga fram ett lagförslag om god affärssed för att förbättra konsumentskyddet och den inre marknaden för varor och tjänster.

En mer samordnad europeisk avtalsrätt skulle också underlätta handeln inom EU och göra det lättare för konsumenterna att dra nytta av fördelarna med den inre marknaden. Åtgärder för att främja en samordning av nationella avtalsrätter kommer att vidtas med hjälp av handlingsplanen för en europeisk avtalsrätt²³.

6. I fråga om **sektorn för motorfordon** gäller EG-typgodkännandet av hela fordon för både personbilar och motorcyklar. Detta system har en rad fördelar. När en bil eller en motorcykel är typgodkänd i en medlemsstat kan den registreras och släppas ut på marknaden var som helst inom EU utan att behöva genomgå ytterligare provningar. Detta minskar kostnaderna för branschen och förebygger att hinder återuppstår på den inre marknaden. Systemet behöver nu utvidgas till att även gälla andra typer av fordon, särskilt skåpbilar och lastbilar.

²³ KOM (2003) 68 slutlig, 12.2.2003.

2. INTEGRERING AV TJÄNSTEMARKNADERNA

a) Lägesbedömning

Avsevärda skillnader i lagstiftningen mellan en medlemsstat och en annan – och bristen på förtroende för varandras lagstiftning – är de främsta skälen till att den fria rörligheten för tjänster hittills mer har varit ett rättsligt begrepp än en konkret realitet. Eftersom många tjänster är komplexa och immateriella till sin karaktär – och tjänsteleverantörens know-how och kompetens ytterst viktig – gäller i regel mer omfattande och komplexa bestämmelser än för varor.

Bilden är dock inte helt dyster. När det gäller finansiella tjänster är arbetet långt framskridet i och med att 32 av de 42 åtgärder som anges i handlingsplanen för finansiella tjänster redan har antagits. Strukturella förändringar, nya affärsmodeller och ständigt växlande risker gör att lagstiftare och tillsynsmyndigheter inom den finansiella sektorn ställs inför nya utmaningar. Dessutom har nya flaskhalsar i lagstiftningen upptäckts, t.ex. på området clearing och avveckling, som är pulsådern i det finansiella systemet. Det blir viktigt att kartlägga rättsliga hinder som fungerar som bromsklossar för handel och konkurrens när det gäller sådana icke-institutionella finansiella tjänster som kan marknadsföras på olika marknader.

Många andra tjänstesektorer – bl.a. turism, distribution, byggverksamhet, ingenjörstjänster, tjänster för provning och certifiering eller arbetsförmedling – har inte varit föremål för någon omfattande inre marknadspolitik. Det finns olika sätt att tillhandahålla dessa tjänster. Vissa kan erbjudas på distans tack vare ny informationsteknik, men många kräver fortfarande att tjänsteleverantören finns på plats, permanent eller tillfälligt, i den medlemsstat där tjänsten levereras. För vissa tjänster, exempelvis distribution, är den viktigaste affärsstrategin fortfarande att etablera sig på målmarknaden. Dessa olika sätt att tillhandahålla tjänster motverkas alla av en rad olika rättsliga och administrativa hinder²⁴.

Dessa hinder påverkar alla stadier i affärsprocessen, från den inledande företagsetableringen och insatsen av arbetskraft, utrustning osv. till säljfrämjande åtgärder, distribution, försäljning och kundservice. Hindren innebär avsevärda extrakostnader för företag som är verksamma i flera medlemsstater. Resultatet blir ett slöseri med resurser, hämmad innovation och en differentiering av tjänster. Vissa företag avskräcks från att handla över gränserna överhuvud taget, särskilt små och medelstora företag som är dominerande inom tjänstesektorn. Detta begränsar konkurrensen och konsumenternas utbud och gör att priserna ligger kvar på en högre nivå än vad de skulle behöva. Dessutom kan inte tjänstesektorns potential att skapa nya arbetstillfällen konkretiseras i full utsträckning.

Det är fortfarande mycket svårt att tillhandahålla tjänster över gränserna

- Tjänstesektorn står bara för omkring 20 % av handeln på den inre marknaden, vilket är mindre än för tio år sedan.
- Det finns en enorm tillväxtpotential i de flesta anslutningsländer där tjänstesektorn står för mellan 56 % och 70 % av ekonomin²⁵ och 54 % av den totala sysselsättningen²⁶.

²⁴ Se rapporten från kommissionen till rådet och Europaparlamentet - Situationen på den inre marknaden för tjänster (KOM(2002) 441) - Rapport inom ramen för den första etappen av strategin för tjänster på den inre marknaden (KOM(2000) 888).

²⁵ Uppgifter från kommissionens återkommande rapporter (2002) om kandidatländernas framsteg på vägen mot anslutning (siffran för Cypern är 77 %).

- Nästan 90 % av alla små och medelstora företag i EU är verksamma inom tjänstesektorn²⁷.
- 40 % av leverantörerna av företagstjänster säger att deras försäljning skulle öka med bortåt 20 % om hindren för handeln över gränserna undanröjdes²⁸.
- Det finns en mängd beskrivningar av vad hindren kostar: ett programvaruföretag lade ut över 6 miljoner euro om året för administration i samband med att personal utstationerades i olika medlemsstater; en bank som tillhandahöll banktjänster till privatpersoner och mindre företag fick betala 19 000 euro i advokatarvoden innan man kunde driva en reklamkampanj i två medlemsstater²⁹.
- Aktuella beräkningar för finansiella tjänster visar att en ytterligare integration skulle öka EU:s BNP med 130 miljarder euro under de kommande tio åren och öka sysselsättningen med 0,5 %³⁰.

b) Åtgärder

1. Rådet och parlamentet bör anta förslaget till **förordning om säljfrämjande åtgärder**, som kommer att underlätta reklamkampanjer över gränserna i EU, och **direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer**. Det senare syftar till att främja rörligheten för yrkesutbildad arbetskraft, bl.a. för tillfälligt tillhandahållande av tjänster i värdlandet på grundval av att de regler som gäller i hemlandet är uppfyllda; detta kommer på så sätt att öka utbudet för konsumenterna och säkerställa en konkurrensmässig prissättning på yrkesmässiga tjänster. Medlemsstaterna måste därefter införliva direktivet på ett korrekt sätt och inom den föreskrivna tiden samt säkerställa att det tillämpas och efterlevs.

2. Kommissionen kommer att lägga fram ett förslag till **direktiv om tjänster på den inre marknaden** före utgången av 2003. Detta direktiv kommer att fastställa en klar och balanserad rättslig ram i syfte att underlätta villkoren för etablering och gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster. Det kommer att grundas på en kombination av ömsesidigt erkännande, administrativt samarbete, harmonisering där det är absolut nödvändigt och främjande av europeiska yrkesetiska regler.

Kommissionen kommer också att utfärda ett meddelande om konkurrenskraften hos företag i tjänstesektorn innehållande andra åtgärder än lagstiftning som komplement till direktivet. Det kommer att omfatta utveckling av europeiska standarder och utgårdar för att förbättra det statistiska underlaget inom tjänstesektorn.

3. Med förbehåll för resultaten av en genomförbarhetsstudie avser kommissionen att föreslå att **kontrollmekanismen för utkast till nationella tekniska föreskrifter**³¹ utvidgas till att även gälla andra tjänster än informationssamhällets tjänster (som redan omfattas). Detta är avsett att bromsa skapandet av nya hinder för den inre marknaden för tjänster.

²⁶ Kommissionens rapport "Employment in Europe 2002 – Recent Trends and Prospects".

²⁷ Se "Highlights from the 2001 Survey", Observatory of European SMEs, 2002.

²⁸ Från en undersökning om företagstjänster som genomförts för kommissionen. Se den statistiska och tekniska bilagan till 2002 års rapport om produkt- och kapitalmarknadernas funktion i gemenskapen.

²⁹ Se fotnot 24.

³⁰ "Quantification of the macro-economic impact of the integration of EU financial markets", studie av London Economics för GD Inre marknaden.

³¹ Detta kommer att kräva en ändring av direktiv 98/34/EG.

4. Kommissionen kommer att säkerställa en adekvat uppföljning av rapporten om **konsumenttjänsters säkerhet** i vilken det anges att en rättsakt skall införas för övervakning och stöd för nationell politik och nationella åtgärder på detta område.
5. Rådet och parlamentet bör anta återstående åtgärder i handlingsplanen för finansiella tjänster, i synnerhet **prospektdirektivet** och **direktivet om investeringstjänster**, och avsluta den första behandlingen av **transparensdirektivet** före utgången av innevarande legislaturperiod.
6. Kommissionen kommer att lägga fram de sista förslagen under handlingsplanen för finansiella tjänster, bl.a. ett nytt **direktiv om kapitalkrav** (i början av 2004).
7. Kommissionen kommer även att offentliggöra ett **meddelande om clearing och avveckling** under andra halvåret detta år och där ange vilka åtgärder som krävs för att upprätta ett gemensamt europeiskt betalningsområde och underlätta aktiehandel över gränserna. I detta meddelande kommer det att diskuteras om det är möjligt att etablera ett ramvillkor på EU-nivå som stöds av gemenskapslagstiftning.
8. Kommissionen kommer att genomföra ett omfattande samråd om **genomförandet och ytterligare utveckling av handlingsplanen för finansiella tjänster**, med särskilt tonvikt på skapandet av en inre marknad för icke-institutionella finansiella tjänster. Rådet och parlamentet bör anta **direktivet om konsumentkrediter** för att göra det möjligt att gå vidare i arbetet med att skapa en effektiv gemensam kreditmarknad.

3. SÄKRANDE AV HÖGKVALITATIVA NÄTVERKSAMHETER

a) Lägesbedömning

De så kallade nätverksamheterna är av största vikt för vår livskvalitet och alla EU-medborgares välfärd. De är också av central betydelse för EU:s industri och därför avgörande för vår internationella konkurrenskraft.

Under de senaste tio åren har marknaderna i hög grad öppnats inom dessa sektorer, dels till följd av gemenskapens lagstiftning, dels till följd av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen. Både företag och konsumenter har i hög grad vunnit på detta.

Prioriterat nu är att fullborda marknadsöppningen genom att anta befintliga förslag och lägga fram nya där detta krävs. Ett område som kan kräva nya åtgärder är sektorn för vatten, som fortfarande är fragmenterad och där en modernisering kan leda till vinster. Men det är avhängigt av vad ytterligare studier ger för resultat. EU kommer även fortsättningsvis att inta en neutral hållning när det gäller äganderätten till vatten och vattentjänster. Ytterligare åtgärder planeras också för att skapa en modern och dynamisk postsektor.

Alla nätverksamheter omfattas av särskilda skyldigheter att tillhandahålla offentliga tjänster, t.ex. grundläggande tjänster till utsatta grupper i samhället och invånare i avsidens belägna områden. Det är av största vikt att dessa skyldigheter även fortsättningsvis uppfylls. Kommissionen kommer inom kort att offentliggöra en grönbok om EU:s roll på detta område med avsikten att inleda en omfattande debatt om de frågor som hänger samman med detta.

Under de kommande åren kommer massiva investeringar att krävas för att höja kvaliteten på vår infrastruktur, särskilt i anslutningsländerna. Med tanke på regeringarnas hårda budgetbegränsningar kommer de offentliga medlen sannolikt inte att räcka till för att finansiera dessa behov. Den privata sektorn kommer att spela en allt viktigare roll när det gäller att finansiera infrastrukturen och modernisera våra nödvändiga tjänster samt se till att de är högsta möjliga kvalitet.

Offentlig-privata partnerskap innebär dock att vissa rättsliga aspekter aktualiseras. Dessa frågor måste klargöras så att en förutsebar rättslig ram skapas inom vilken sådana partnerskap kan utvecklas. Kommissionen kommer att försöka göra detta på två sätt. För det första kommer den att klarlägga vad EU:s konkurrensregler och politik för statligt stöd får för effekter på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. För det andra kommer den att klarlägga hur upphandlingsreglerna skall tillämpas när offentlig-privata partnerskap lägger anbud för att få tillhandahålla dessa tjänster.

Både konsumenter och företag har vunnit på marknadsöppningen

- Marknadsöppningen har i kombination med den tekniska utvecklingen pressat ned priserna för nationella telefonsamtal med 50 % sedan 1998 och för internationella samtal med 40 %³².
- Priserna på rabatterade flygbiljetter föll med 41 % mellan 1992 och 2000³³. Antalet förbindelser mellan medlemsstaterna har ökat med 46 % sedan 1992 så att passagerarna nu har fler alternativ att välja mellan.

³² ”Eighth Report on the Implementation of the Telecommunications Regulatory Package”, Europeiska kommissionen, SEK(2002) 1329.

- De inhemska konsumenterna betalar 15 % mindre för sin el på de avreglerade marknaderna än på de slutna marknaderna. De betalar 25 % mindre för sin gas i Storbritannien där marknaderna är helt avreglerade³⁴.
- Vatten är en viktig sektor inom ekonomin med en uppskattad årsomsättning på 80 miljarder euro, vilket är mer än sektorn för naturgas. De årliga avgifterna för vatten varierar dock från 350 euro i Berlin till 50 euro i Rom (och inga avgifter alls i Irland)³⁵.
- För anslutningsländerna beräknas behovet av investeringar i infrastruktur uppgå till 100 miljarder euro enbart för transporter³⁶.

b) Åtgärder

1. Rådet och parlamentet bör skyndsamt anta det **"andra järnvägspaketet"**, förslaget om **kontrollerad konkurrens för kollektivtrafik**, paketet som skall skapa ett **gemensamt europeiskt luftrum** och förslaget om **tillträde till hamntjänster**. Rådet bör ge kommissionen mandat att förhandla fram ett **open skies-avtal med USA**. Kommissionen kommer snart att lägga fram förslag för en **öppning av marknaden för persontransporter** i syfte att fullborda den inre marknaden inom järnvägssektorn.
2. Rådet bör snabbt anta och effektivt genomföra **"energipaketet"** för att öppna marknaderna för gas och el helt för icke-hushållskunder senast 2004 och för hushållskunder senast 2007.
3. EU kommer även fortsättningsvis att inta en neutral hållning när det gäller äganderätten till vatten och vattentjänster, men kommer att göra en översyn av den rättsliga och administrativa situationen i **vatten- och avloppssektorn**. Man kommer då att göra en analys av konkurrensaspekterna, samtidigt som fördragets garantier för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och miljöbestämmelser respekteras fullt ut. Alla alternativ kommer att övervägas, även lagstiftning.
4. Medlemsstaterna måste se till att direktivet om **posttjänster** införlivas fullständigt och inom fastställd tidsfrist, vilket kommer att innebära att stora delar av marknaden konkurrensutsätts 2003 och 2006. Kommissionen kommer att under 2006 genomföra en undersökning för att bedöma hur de samhällsomfattande tjänsterna påverkas i varje enskild medlemsstat om den inre marknaden för posttjänster fullbordas. På grundval av resultaten av denna undersökning lägger kommissionen eventuellt fram ytterligare förslag.
5. Kommissionen kommer att, mot bakgrund av de domstolsavgöranden som väntas, fortsätta arbetet med att klarlägga **hur reglerna för statligt stöd skall tillämpas på kostnadsersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse**.
6. Kommissionen kommer under året att lägga fram en grönbok för att inleda en debatt om hur man bäst ser till att **offentlig-privata partnerskap** för stora projekt kan etableras i effektiv konkurrens och full rättslig klarhet enligt upphandlingsreglerna. Om nödvändigt kommer den att lägga fram ytterligare förslag till (lagstiftning) åtgärder för att underlätta sådana partnerskap.

³³ "Updating and development of economic and fares data regarding the European Air Travel Industry", årsrapporten 2000. På uppdrag av GD Energi och transport.

³⁴ SEK(2003) 448, 7.4.2003.

³⁵ Avgifter för en familj som bor i hus och använder 200 kubikmeter per år. Studie om tillämpningen av EU:s konkurrensregler för vattensektorn. Framtagen av WRc and Ecologic för GD Konkurrens i december 2002.

³⁶ Europeiska kommissionen, GD Energi och transport.

4. MINSKADE KONSEKVENSER AV SKATTEHINDER

a) Lägesbedömning

I takt med att den inre marknaden utvecklas strävar fler och fler företag efter att etablera sig på europeisk nivå. Att driva ett företag inom ramen för upp till 15 (och snart 25) olika system för företagsbeskattning är emellertid ganska komplicerat.

Företagen ställs inför en mängd svårigheter, t.ex. de förseningar som uppstår på grund av skattemyndigheterna i samband med internprissättning för transaktioner över gränserna mellan två bolag i samma koncern, begränsningar för gränsöverskridande förlustavdrag (vilket kan leda till att ett företag som sammantaget går med förlust måste betala skatt!) och problemen med dubbelbeskattning.

Det nuvarande moms-systemet bygger dessutom på att beskattningen sker i konsumtionslandet. Detta leder till att många företag som handlar över gränserna måste betala moms i en medlemsstat där de inte har något fast driftställe, vilket är både svårt och dyrt eftersom det inte är säkert att företagaren kan språket eller känner till lagstiftningen i det landet. Detta utgör ett stort hinder för en väl fungerande inre marknad, i synnerhet för små och medelstora företag. Det nuvarande systemet är dessutom sårbart för bedrägerier, vilket kräver en kraftig, samordnad reaktion från medlemsstaterna och kommissionen.

Andra delar av skattepolitiken ger upphov till problem för både näringslivet och medborgarna. Vissa medlemsstater beskattar t.ex. utdelningar på utländska aktier hårdare än utdelningar på inhemska aktier. Denna form av skattediskriminering har en mycket negativ inverkan på gränsöverskridande aktieinnehav och motverkar skapandet av integrerade europeiska aktiemarknader.

Därutöver måste biltillverkare på grund av skillnader i registreringsavgifterna ta fram olika modeller (t.ex. med olika motorstyrka) för olika nationella marknader. De kan därmed inte dra full nytta av att de driver sin verksamhet på den inre marknaden. Personer som flyttar till en annan medlemsstat måste dessutom ibland betala registreringsavgift två gånger för samma bil.

Skattehinder skapar stora problem för företagen på den inre marknaden

- UNICE framhåller att det förhållandet att det finns femton olika skatteförvaltningar utgör en stor belastning för företagen och i synnerhet för de små och medelstora företagen.³⁷
- 77 % av företagen säger att de nationella skattesystemen bör anpassas mer till varandra.³⁸ Europas ledande företag har efterlyst en ytterligare harmonisering av skattesystemen inom EU.³⁹
- Kostnaderna för att följa bolagsskatte-reglerna motsvarar 2–4 % av de totala skatteintäkterna från bolagsskatten⁴⁰, dvs. mellan 4,3 miljarder och 8,6 miljarder euro för EU som helhet.⁴¹

³⁷ UNICE reaction to the Commission Communication and Report on Company Taxation in the Internal Market

³⁸ Se fotnot 14.

³⁹ UPS Europe Business Monitor, <http://www.ups.com/europe/ebmxi/flash/index.html>

⁴⁰ Europeiska kommissionens meddelande ”Mot en inre marknad utan skattehinder, En strategi för fastställande av en konsoliderad bolagsskattebas för företagens verksamhet i EU”, KOM(2001) 582 slutlig.

⁴¹ CEPS-beräkning på grundval av kommissionens uppgifter.

b) Åtgärder

1. När det gäller **företagsbeskattningen** kommer kommissionen att vidta följande åtgärder för att undanröja de största hindren:

– På kort sikt kommer den att föreslå en översyn av **direktivet om moderbolag och dotterbolag**, varigenom dubbelbeskattning skall avskaffas inom EU och utdelningar kunna betalas mellan företag inom samma koncern utan avdrag för källskatt. Den kommer också att föreslå en översyn av **fusionsdirektivet**, varigenom omstruktureringen av företag skall understödjas genom att vissa skatter kan skjutas upp och dubbelbeskattning undviks. Planen är att utvidga båda direktivens tillämpningsområden genom att lätta på några av de krav som ställs och ge fler företag möjlighet att dra nytta av dem.

– På längre sikt kommer den att föreslå åtgärder för att införa en **gemensam konsoliderad bolagsskattebas** på EU-nivå. Detta kan åstadkommas utan en harmonisering av bolagsskattesatserna och skulle i väsentlig utsträckning bidra till en lösning på företagens problem, eftersom kostnaderna som uppstår för att följa reglerna enligt femton olika skattesystem minskar, väg banas för gränsöverskridande förlustavdrag och de nu gällande komplicerade skattereglerna i samband med internprissättning förenklas.

2. Vad beträffar **momsen** kommer kommissionen att lägga fram ett meddelande om ytterligare åtgärder som kan vidtas för att modernisera och förenkla gällande system. Däri kan bl.a. ingå att alla företag som bedriver handel i medlemsstater där de inte är etablerade skall uppfylla momsplikten i en enda medlemsstat. Ett sådant initiativ skulle minska företagens administrativa kostnader för momsen och göra det enklare att handla över gränserna. Detta skulle i synnerhet de små och medelstora företagen vinna på.

3. Vad beträffar **fordonsbeskattningen** rekommenderar kommissionen att registreringsavgifterna fasas ut under en övergångsperiod på fem till tio år. För att väga upp detta bör medlemsstaterna i stället höja vägskatter och bränsleskatter. Det senare skulle gynna både miljön och den inre marknaden. Kommissionen kommer att lägga fram lagförslag för att undanröja hindren för den fria rörligheten för bilar på den inre marknaden.

4. Vad beträffar **utdelningar** kommer kommissionen att offentliggöra ett meddelande om vad EG-domstolens rättspraxis innebär för de olika typerna av system för skatt på utdelning och vidta åtgärder för att säkerställa en icke-diskriminerande behandling, om nödvändigt genom att inleda överträdelseförfaranden.

5. FLER MÖJLIGHETER TILL UPPHANDLING

a) Lägesbedömning

EU:s marknad för offentlig upphandling är ännu inte tillräckligt öppen och konkurrensutsatt. Många inköpare inom den offentliga sektorn, i synnerhet bland lokala myndigheter, känner inte till gällande regler. Många leverantörer vill inte sälja till myndigheterna, särskilt inte i andra medlemsstater, därför att det finns så många nationella regler och förfaranden. Med få undantag är upphandling fortfarande förbunden med en mängd pappersarbete, trots de alla fördelar som finns med elektronisk upphandling.

Allt detta leder till att deltagandet över nationsgränserna är begränsat när kontrakt skall tilldelas, att marknaderna för offentlig upphandling blir ineffektiva, att företagen går miste om möjligheter som ges och att sannolikheten minskar för att skattebetalaren skall få valuta för pengarna. Kostnaderna för en ineffektiv upphandling är svindlande. Offentlig upphandling är helt enkelt alldeles för viktig för den europeiska ekonomin för att denna situation skall få bestå. I dessa tider när den offentliga budgeten är hårt ansträngd är det uppenbart att en mer effektiv upphandling är ett sätt att få mer för mindre.

Det mycket viktigt att lagstiftningspaketet antas och genomförs i praktiken om Europas system för offentlig upphandling skall kunna moderniseras. Om så inte sker kan det inte skapas någon gemensam ”elektronisk” marknad för upphandling för hela Europa och vi kommer inte heller att ha någon rättslig ram som är anpassad för komplexa kontrakt som t.ex. de transeuropeiska näten. Men det finns mer som måste göras. Precis som på andra nyckelområden på den inre marknaden måste medlemsstaterna spela en mycket större roll för att se till att reglerna, som de själva har kommit överens om, faktiskt tillämpas. De bör också förenkla sina egna nationella regler och standardisera förfarandena så mycket som möjligt för de upphandlande enheterna så att det blir enklare företagen att delta i upphandlingar. Det bör också vidtas åtgärder för att offentlig-privata partnerskap för stora projekt skall kunna etableras i effektiv konkurrens och med insyn enligt upphandlingsreglerna.⁴²

Kommissionen anser att medlemsstaterna bör utse en nationell myndighet med ansvar för övervakningen av att upphandlande enheter följer upphandlingsreglerna. Vissa medlemsstater har redan gjort detta. Dessa myndigheter bör i allmänhetens intresse kunna hänskjuta eventuella överträdelser till en domstol för att få effektiva påföljder utdömda för upphandlande myndigheter som inte följer reglerna. Skärpta påföljder skulle då behöva kompletteras av ett mer intensivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna (på grundval av det nyligen skapade *European Procurement Network*).

För att åstadkomma en bättre efterlevnad av reglerna är det också nödvändigt att höja yrkeskompetensen bland tjänstemän med ansvar på området. Personer som ansvarar för att lägga ut stora belopp av det offentligas medel bör vara fullständigt insatta i de regler som gäller för en konkurrensutsatt upphandling. Medlemsstaterna bör därför se till att deras egna härför ansvariga tjänstemän får utbildning så att de förvärvar och utvecklar den yrkeskompetens som krävs för deras så viktiga arbete.

⁴²

Se även avsnitt B.3.

Myndigheter och skattebetalare får inte valuta för pengarna

- Upphandlingen utgör 16 % av EU:s BNP, dvs. 1 429 miljarder euro.⁴³ En kostnadsminskning med fem procent genom mer konkurrensutsatta och effektiva marknader för offentlig upphandling skulle därför spara över 70 miljarder euro, dvs. mer än fyra gånger den danska utbildningsbudgeten.⁴⁴
- Endast omkring 16 % (värdemässigt) av den offentliga upphandlingen offentliggjordes på EU-nivå under 2001.⁴⁵
- Upphandlingen över gränserna (även indirekt upphandling via anknuten verksamhet i andra länder) ökade från 6 %⁴⁶ under 1987 till 10 %⁴⁷ under 1998, men har därefter stagnerat. Detta är avsevärt mindre än i den privata sektorn där upphandlingen över gränserna uppgår till omkring 20 %.
- Den elektroniska upphandlingen i EU är, bortsett från offentliggörande av meddelanden, försumbar.

b) Åtgärder

1. Rådet och parlamentet bör anta **lagstiftningspaketet om offentlig upphandling**, som konsoliderar och moderniserar gällande system och skapar förutsättningarna för elektronisk upphandling. Medlemsstaterna måste införliva lagstiftningspaketet i nationell rätt på ett korrekt sätt och inom föreskriven tid. Detta ger medlemsstaterna ett gyllene tillfälle att rationalisera och förenkla sin egen lagstiftning och standardisera sina förfaranden.

2. Kommissionen avser att föreslå att medlemsstaterna ger en befintlig **nationell tillsynsmyndighet** (eller något annat nationellt organ) befogenhet att hänskjuta ärenden till nationell prövningsinstans eller domstol för beslut om korrigerande åtgärder. Sådana organ måste då vara oberoende av de upphandlande myndigheterna och skall se till att verkamma påföljder utdöms vid allvarliga överträdelser. Detta skulle kunna åstadkommas i samband med översynen av direktivet om rättsmedel vid offentlig upphandling som är planerad till 2004.

3. Det nyligen inrättade **Public Procurement Network** bör utvidgas så att alla medlemsstater, EES och anslutningsländerna omfattas. Det bör få adekvata resurser av medlemsstaterna så att det kan bli det främsta hjälpmedlet för att lösa gränsöverskridande problem (tillsammans med SOLVIT-nätverket), utbyta bästa praxis och öka de små och medelstora företagens deltagande vid offentlig upphandling. Det bör även stimulera medlemsstaterna till att ta fram utbildning och en ”certifiering” av den kompetens som krävs, även kunskaper om EU-rätten, för att höja yrkeskompetensen.

4. Medlemsstaterna bör se till att alla deras system för **e-upphandling** överensstämmer helt med kraven i lagstiftningspaketet när det träder i kraft (förmodligen under andra halvåret 2005). De bör sträva efter att genomföra en avsevärd del av deras upphandlingstransaktioner (värdemässigt) på elektronisk väg senast i slutet av 2006. Upphandlingen bör överlag ske elektroniskt före 2010. Kommissionen kommer under nästa år att lägga fram en handlingsplan

⁴³ 2002 års rapport om produkt- och kapitalmarknadernas funktion i gemenskapen, KOM(2002) 743 slutlig, 23.12.2002 (siffror för 2001).

⁴⁴ Danska utbildningsministeriets uppgifter från år 2000.

⁴⁵ Se fotnot 43.

⁴⁶ ”The Single Market Review”, sub-series III, Volume 2, Public Procurement, s. 221.

⁴⁷ Denna siffra är hämtad från en oberoende studie som genomförts för kommissionens räkning. Se EGT C 330, 21.11.2000.

(som kommer att inkludera både lagstiftning och andra åtgärder) för ett samordnat tillvägagångssätt i hela EU.

5. Det finns mycket man kan göra för en effektivare **europeisk upphandling av försvarsmateriel**. Detta skulle i sin tur göra den europeiska försvarsindustrin mer konkurrenskraftig⁴⁸. EG-domstolen har utfärdat viktiga domar om räckvidden av artikel 296 i fördraget som gäller undantag till följd av medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen. Kommissionen kommer att offentliggöra ett tolkningsmeddelande under 2003 om konsekvenserna av dessa domar för bl.a. upphandling. Den har också för avsikt att offentliggöra en grönbok med en översyn av ytterligare initiativ när det gäller europeisk upphandling av försvarsmateriel.

⁴⁸ Se kommissionens meddelande "Europeiskt försvar – Industri- och marknadsfrågor, På väg mot en EU-politik för försvarsutrustning", KOM (2003) 113 slutlig, 11.3.2003.

6. BÄTTRE VILLKOR FÖR FÖRETAGEN

a) Lägesbedömning

Åtgärder som syftar till att integrera marknaderna genom att undanröja tekniska och skattemässiga hinder för handeln och minska byråkratin är ytterst viktiga för att förbättra företagsklimatet, men de kommer bara att få full effekt om vi skapar ramvillkor som underlättar för kreativa och dynamiska företag. I synnerhet småföretagen är mycket känsliga för förändringar i företagsklimatet. Europeiska rådet ställde sig därför bakom den europeiska stadgan för småföretagen vid toppmötet i Feira i juni 2000.

De politiska åtgärder som krävs för att främja företagande och innovation utgör i huvudsak medlemsstaternas kompetensområde⁴⁹. Det är deras sak att vidta nödvändiga åtgärder på dessa områden och då fullt ut utnyttja utbyte av erfarenheter och bästa praxis på andra håll inom EU. Detta kan göras genom benchmarking i projekt inom ramen för Best-förfarandet⁵⁰ som samordnas av kommissionen och genom att utnyttja information som samlats in under rapporteringen av genomförandet av stadgan för småföretagen⁵¹.

Förutom detta finns dock en rad områden där politiken för den inre marknaden direkt kan främja företagande och innovation i en alltmer kunskapsbaserad ekonomi. Europa är en rik källa till kreativitet. Men mer behöver göras för att skapa de rätta ramvillkoren så att denna kreativitet kan omvandlas till investeringar och konkurrenskraftig ekonomisk verksamhet.

De ekonomiska aktörerna måste veta att deras investeringar i innovativa idéer och produkter kommer att vara skyddade i hela EU, även mot piratkopiering och varumärkesförfalskning⁵². Detta område har redan harmoniserats i avsevärd utsträckning på EU-nivå. Men ett konsekvent försvar av immateriella rättigheter i hela EU har blivit en viktig fråga, i synnerhet nu i den digitala tidsåldern när varor och tjänster så enkelt kan kopieras och flyttas från en plats till en annan. Detta kommer att bli ännu viktigare på en utvidgad inre marknad. Det är också viktigt att underlätta gränsöverskridande handel med upphovsrättsligt skyddade produkter, t.ex. tryckprodukter, film och cd-skivor, så att alla kan få del av resultaten av innovation.

Investorare måste dessutom kunna vara säkra på att de när de gör sina investeringar kan lita på företagens räkenskaper och redovisning. Företagen måste kunna lita på att de kan konkurrera på lika villkor (t.ex. utan snedvridningar på grund av statligt stöd), att de i fullt förtroende kan ingå strategiska samarbeten och fusioner över gränserna och att det finns adekvata rättsliga strukturer som gör att alla företag, oavsett storlek, kan driva sin verksamhet effektivt överallt i ett utvidgat EU.

⁴⁹ Se *Grönbok – Entreprenörskap i Europa*, KOM(2003) 27, 21.1.2003, och meddelandet ”Innovationspolitiken: en uppdatering av Europeiska unionens ståndpunkt inom ramen för Lissabonstrategin”, KOM(2003) 112 slutlig, 11.3.2003.

⁵⁰ Best-förfarandet lanserades inom ramen för det fleråriga programmet för företag och företagare (rådets beslut 2000/819/EG av den 20 december 2000). Det utgör en ram till stöd för medlemsstaternas insatser för att kartlägga och utbyta bästa praxis på områden som är av särskild vikt för företagen.

⁵¹ ”Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om genomförandet av Europeiska stadgan för småföretagen”, KOM(2003) 21 slutlig/2, 13.2.2003.

⁵² Arbetet med att se till att immaterialrättigheterna respekteras skulle kunna stärkas om kommissionen deltar i det, i synnerhet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF).

EU måste bidra till ett företagervänligt klimat

- Över 17 000 reguljära arbetstillfällen går förlorade varje år inom EU på grund av piratkopiering och varumärkesförfälskning.⁵³
- Enligt branschens uppgifter är 37 % av den programvara som används i EU piratkopierad, vilket motsvarar 2,9 miljarder euro i förlorade inkomster.⁵⁴ Under 2001 minskade försäljningen inom musikindustrin i EU med totalt 7,5 %.⁵⁵ 22 % av försäljningen av skor och kläder är piratkopior och varumärkesförfälskningar.⁵⁶
- I dag kostar patentskyddet som bara täcker åtta europeiska länder omkring fem gånger så mycket som i USA eller Japan. Genom den politiska överenskommelsen om gemenskapspatentet kommer dessa kostnader att halveras och ge skydd i 25 medlemsstater, vilket visserligen fortfarande är dyrare än i USA eller Japan, men mycket bättre än vad som nu är fallet.⁵⁷
- Upphovsrättsligt skyddade varor och tjänster bidrar avsevärt och i tilltagande grad till EU:s BNP (över 5 %).⁵⁸
- Det statliga stödet inom EU uppgick under 2001 till totalt 86 miljarder euro eller 0,99 % av EU:s BNP.⁵⁹
- 39 % av alla fusioner och förvärv är nu gränsöverskridande, en uppgång från 26 % för tio år sedan. Över 40 % av storföretagen har ingått samarbetsavtal med företag i andra medlemsstater.⁶⁰

b) Åtgärder

1. Rådet bör snabbt slutföra arbetet med förordningen som skapar ett rättssäkert och ekonomiskt överkomligt **gemenskapspatent**. Ytterligare två steg krävs innan gemenskapspatentet kan bli verklighet. Münchenkonventionen från 1973 måste revideras så att Europeiska patentverket kan utfärda gemenskapspatent och en specialerad gemenskapspatenträtt måste inrättas.
2. Rådet och parlamentet bör snabbt anta direktivet till **försvar för immaterialrätter** (av yttersta vikt för kampen mot varumärkesförfälskning och piratkopiering) samt direktivet om **patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar**.
3. Kommissionen kommer att lägga fram ett meddelande om **tillvaratagandet av upphovsrätten och närstående rättigheter**. I detta meddelande kommer åtgärder att identifieras som syftar till att skapa mer gynnsamma villkor för gränsöverskridande saluföring och licensiering för dessa rättigheter.
4. Medlemsstaterna uppmanas att fortsätta sina ansträngningar för att minska det samlade **statliga stödet** ytterligare och omfördela stödet till övergripande mål i gemenskapens intresse, exempelvis miljöskydd samt forskning och utveckling. En annan prioritering är det slutliga

⁵³ Economic Impact of Counterfeiting in Europe, Global Anti-Counterfeiting Group, June 2000

⁵⁴ 6th Global Report, Business Software Alliance, juni 2002.

⁵⁵ Siffror från IFPI, International Federation of the Phonogram Industry.

⁵⁶ ”The Economic Impact of Trademark, Counterfeiting and Infringement”, International Trademark Association, 1998.

⁵⁷ http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/indprop/patent/index.htm

⁵⁸ En undersökning kommer att genomföras på uppdrag av Europeiska kommissionen med syftet att bedöma och kartlägga vilken ekonomisk betydelse upphovsrätten och därmed sammanhängande rättigheter har i EU. Resultaten av undersökningen kommer att föreligga under hösten 2003.

⁵⁹ Europeiska kommissionen, GD Konkurrens.

⁶⁰ Se fotnot 14.

antagandet av den föreslagna reformen av koncentrationsförordningen⁶¹. Kommissionen kommer också att föreslå en ny gruppundantagsförordning i samband med avtal om tekniköverföring mellan företag.

5. Enligt en nyligen antagen förordning skall alla företag som är börsnoterade i EU utarbeta sin sammanställda redovisning i enlighet med **internationella redovisningsstandarder** (*International Accounting Standards – IAS*) från 2005. Detta kommer att skapa insyn och större jämförbarhet mellan de börnoterade företagens sammanställda räkenskaper, vilket i sin tur kommer att leda till att en bättre kapitalfördelning och möjligtvis lägre kapitalkostnader. IAS fastställs av International Accounting Standards Board, en oberoende internationell organisation som utarbetar redovisningsstandarder. För att säkra adekvat politisk tillsyn anges i förordningen att IAS skall överföras till gemenskapsrätten för att kunna tillämpas i EU. För gällande IAS kommer detta att ske under 2003, under förutsättning att vissa av dem modifieras.

Det är dessutom viktigt att överväga vilka konsekvenser förordningen får för små och medelstora företag. Eftersom dessa i huvudsak är onoterade bolag är de inte skyldiga att övergå till IAS. För att underlätta deras tillträde till kapitalmarknaderna kan det dock ligga i deras intresse att göra det. Detta kommer att kräva vissa åtgärder från medlemsstaternas sida.

Kommissionen kommer snart att lägga fram ett meddelande om prioriteringarna för 2003 och därefter i syfte att förbättra kvaliteten på den **lagstadgade revisionen** i EU. Detta kommer bl.a. att omfatta en modernisering och förstärkning av det åttonde bolagsrättsdirektivet (som handlar om behörighet för och reglering av revisionsyrket), skapandet av en europeisk samordningsmekanism för offentlig tillsyn över revisionsyrket (i syfte att säkerställa ändamålsenlig tillsyn över revisionsyrket på nationell nivå och en adekvat samordning på EU-nivå) samt antagandet av internationella revisionsstandarder (*International Standards on Auditing*) i EU från 2005.

6. Kommissionen kommer inom kort att anta en handlingsplan om bolagsrätt och företagsstyrning i EU med åtgärder på kort sikt (2003–2005), medellång sikt (2006–2008) och lång sikt (2009 och framåt). Åtgärderna på kort sikt kommer bl.a. att innehålla förslag till ett tionde bolagsrättsdirektiv om **gränsöverskridande fusioner** och ett fjortonde bolagsrättsdirektiv om **gränsöverskridande flyttning av bolagssäte. Direktivet om övertagandebud** bör också antas omgående. Dessa direktiv kommer att göra det enklare för företag att organisera sin verksamhet mer effektivt på den inre marknaden.

7. Kommissionen avser att lägga fram ett förslag till förordning om en **Europabolagsordning för små och medelstora företag**, detta med reservation för resultaten av en genomförbarhetsstudie. Små och medelstora företag kommer därmed att kunna organisera sin verksamhet mer effektivt på europeisk nivå (dvs. de kommer att få möjligheter som liknar dem som stadgan för europabolag ger för större företag från 2004).

⁶¹ Förslag till rådets förordning om kontroll av företagskoncentrationer, KOM(2002) 711 slutlig.

7. DEN DEMOGRAFISKA UTMANINGEN

a) Lägesbedömning

Den åldrande befolkningen kommer att bli en stor utmaning för pensionssystemen. Det främsta ansvaret för att möta denna utmaning ligger hos medlemsstaterna. De kommer att behöva fatta ett antal grundläggande politiska beslut om reformen av de offentliga pensionssystemen.

Den inre marknaden kan dock bidra genom att generera extra tillväxt, vilket bör bidra till förbättrade offentliga finanser. Den kan också bidra till skapandet av nya arbetstillfällen, vilket är av största vikt om EU skall kunna öka sin sysselsättning (hit hör även främjande av ett ökat deltagande av personer över 55) och upprätthålla en hållbar försörjningsbörda och pensionssystemens finansiella hållbarhet.

Det finns också en rad mycket specifika inre marknadsåtgärder som kan spela en värdefull roll när det gäller tjänstepensioner (eller privata pensioner) som i de flesta medlemsstater kommer att bli viktigare i framtiden. Upprättandet av en tillsynsram som gör att pensionsfonder kan fungera effektivt på den inre marknaden, samtidigt som en hög grad av skydd garanteras för pensionerna och alla former av diskriminerande behandling avskaffas vad beträffar beskattning av tjänstepensioner som tillhandahålls över gränserna är viktiga frågor som omgående måste tas upp till behandling.

Den åldrande befolkningen kommer att få konsekvenser även för hälso- och sjukvården⁶². Medlemsstaterna svarar för förvaltningen av deras system för hälso- och sjukvård och därmed är det i främsta hand de som måste möta denna utmaning. Den inre marknaden inverkar dock på den nationella hälso- och sjukvårdspolitiken på en rad sätt, i synnerhet vad gäller gränsöverskridande tillhandahållande och tillgång till behandling⁶³. Den enda begränsningen är att detta inte får slå ojämnt mot medlemsstaternas förmåga att tillhandahålla högkvalitativ sjukhusvård, kontrollera utgifterna och upprätthålla en hög offentlig standard. En korrekt tillämpning av den inre marknadens regler för hälso- och sjukvård kan hjälpa både patienter och tjänsteleverantörer så att resursanvändningen blir den effektivast tänkbara inom hela EU. Vad som krävs nu är en samsyn på hälso- och sjukvårdssystemen på europeisk nivå så att denna potential kan utnyttjas fullt ut.

En åldrande befolkning betyder färre människor i arbetsför ålder och fler människor i pensionsålder

- Antalet personer över 65 väntas öka från 61 miljoner under 2000 till 103 miljoner 2050 och antalet personer över 80 väntas öka från 14 miljoner till 38 miljoner.⁶⁴
- Andelen människor i arbetsför ålder i förhållande till människor i pensionsålder (65+) kommer att minska från 4:1 till mindre än 2:1 fram till 2050.⁶⁵

⁶² Se kommissionens meddelande "Hälso- och sjukvårdens och äldreomsorgens framtid: att garantera tillgänglighet, kvalitet och finansiell hållbarhet", KOM(2001) 723 slutlig, 5.12.2001.

⁶³ Se EG-domstolens avgöranden i målen Kohll (C-158/96), Decker (C-120/95), Smits och Peerbooms (C-157/99) och Vanbraekel (C-368/98).

⁶⁴ Kommissionens rapport till Europeiska rådets vårmöte: "Att välja tillväxt: Kunskap, innovation och arbetstillfällen i ett sammanhållet samhälle", KOM(2003) 5.

⁶⁵ "Budgetary challenges posed by ageing populations: the impact on public spending on pensions, health and long-term care for the elderly and possible indicators of the long-term sustainability of public finances", Kommittén för ekonomisk politik/ECFIN/665/01-EN slutlig, 2001.

- Endast omkring hälften av européerna i åldersgruppen 55–59 är fortfarande yrkesverksamma och i åldersgruppen 60–64 är det mindre än en fjärdedel.⁶⁶
- Om ofinansierade pensionsåtaganden skulle tas upp i budgeten, skulle detta i vissa medlemsstater motsvara en skuld på över 200 % av BNP.
- Utgifterna för de offentliga pensionssystemen kommer att öka med 3-5 % av BNP i de flesta länderna under de kommande decennierna.⁶⁷

b) Åtgärder

1. Medlemsstaterna bör genomföra **direktivet om pensionsfonder** fullt ut enligt tidtabellen, vilket kommer att öka säkerheten i fråga om tjänstepensionerna och göra att de blir ekonomiskt överkomliga. Multinationella företag kommer också att kunna driva en enda EU-täckande pensionsfond och därmed underlätta rörligheten inom företag över nationsgränserna.

2. Kommissionen kommer att inleda den andra samrådsrundan med arbetsmarknadens parter om åtgärder för att garantera att personer som byter arbete från en medlemsstat till en annan (inklusive de som byter arbetsgivare) inte får försämrade tjänstepension. Beroende på vad samrådet ger för resultat kommer kommissionen att ta ställning till om det är önskvärt att lägga fram förslag till ett **direktiv om överföring av tjänstepensioner** som kommer att underlätta rörligheten över nationsgränserna för personer som byter arbetsgivare. Den kommer att avvakta resultaten av den andra etappen av samrådet med arbetsmarknadens parter som inleds inom kort.

3. Kommissionen kommer att fortsätta sitt beslutsamma agerande för att åtgärda **skattediskriminering** mot pensionsfonder som är etablerade i andra medlemsstater. Detta är nödvändigt om vi skall skapa en verklig inre marknad för tjänstepensioner.

4. På området **hälso- och sjukvård** kommer kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna – särskilt inom beredningsgruppen på hög nivå för patienters rörlighet – för att komma fram till en gemensam syn på hur den inre marknaden kan understödja hälso- och sjukvårdssystemen i full överensstämmelse med EG-domstolens rättspraxis. Samrådet som inleddes i juli 2002 kommer att avslutas och resultaten läggas fram för medlemsstaterna som underlag för vidare diskussioner.

⁶⁶ Europeiska kommissionen, Eurostat, arbetskraftsundersökningen 2001.

⁶⁷ Se fotnot 64.

8. FÖRENKLAD LAGSTIFTNING

a) Lägesbedömning

En högkvalitativ lagstiftning är nödvändig för konkurrenskraften. Vid toppmötet i Lissabon förde Europeiska rådet därför upp en bättre och enklare lagstiftning överst på EU:s politiska dagordning. För att omsätta detta politiska åtagande i verklighet har kommissionen lagt fram en handlingsplan för bättre lagstiftning⁶⁸ och ett rullande program för en förenkling⁶⁹ där både beredningen av ny lagstiftning och ett förbättrat gällande regelverk tas upp till behandling. Vid Europeiska rådets möte i Bryssel nyligen framhöll man återigen vikten av att förbättra regelverket.

En handlingsplan är dock inte tillräckligt. Den måste fås att fungera i praktiken. Kommissionen har börjat åta sig nya arbetsuppgifter (särskilt i fråga om att göra förhandsbedömningar av konsekvenserna av lagförslag och förenkla EU:s gällande rättsakter). Nu måste rådet och parlamentet göra detsamma, särskilt när de gör stora förändringar i kommissionens förslag under förhandlingarna. Bättre lagstiftning och en förenkling på EU-nivå kommer alltid att behöva kompletteras av motsvarande arbete från medlemsstaternas sida, i synnerhet i de känsliga faser när gemenskapslagstiftningen införlivas i nationella administrativa bestämmelser.

Kvaliteten på reglerna är dock inte bara beroende av att man ser till att konsekvenserna av en åtgärd har kontrollerats innan den föreslås och att den är väl utformad, tydlig och proportionerlig i förhållande till de mål som ställs upp. På den inre marknaden är den även beroende av att man väljer rätt lagstiftningsteknik och instrument, dvs. det sätt som är mest effektivt för att undanröja hinder för den gränsöverskridande handeln, samtidigt som allmänhetens intressen tillgodoses, bl.a. hälsa och säkerhet och en långsiktigt hållbar utveckling, och nationella särdrag respekteras i största möjliga utsträckning.

Komplexa frågor måste behandlas, t.ex. huruvida ömsesidigt erkännande skall tillämpas i stället för harmonisering, och i de fall då en harmonisering är nödvändig huruvida förordningar eller direktiv skall användas och vilken nivå av harmonisering som är adekvat. Dessutom måste den rätta balansen skapas mellan lagstiftning från myndigheternas sida och en samreglering eller självreglering inom den privata sektorn genom att europeiska standarder och etiska regler utarbetas.

Kommissionen anser att denna fråga om lagstiftningsteknik eller rättslig utformning är en viktig del av debatten om en bättre lagstiftning som ännu inte har dryftats fullständigt. Den kommer därför att inleda ett omfattande samråd under 2003 – med beaktande av arbetet inom ramen för konventet om EU:s framtid och de pågående diskussionerna om ett interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning – i syfte att klarlägga sina åsikter om dessa komplicerade frågor under loppet av 2004.

Europaparlamentet har också föreslagit⁷⁰ att man i förväg skall kontrollera att all lagstiftning som införs på nationell nivå är förenlig med den inre marknaden. Kommissionen anser att detta är ett intressant förslag. Medlemsstaterna antar och genomför ofta regler som de tycker

⁶⁸ KOM(2002) 278 slutlig, 5.6.2002.

⁶⁹ KOM(2003) 71 slutlig, 11.2.2003.

⁷⁰ Harbour-betänkandet, A5-0026/2003.

är lämpliga utan att överväga konsekvenserna för den inre marknaden. En sådan förhandskontroll skulle kunna vara en mycket användbar form av självdisciplin.

Företagen behöver bättre regler – på nationell nivå och på EU-nivå

- Dålig lagstiftning kostar europeiska företag minst 50 miljarder euro per år.⁷¹ Samhällets totala kostnader för lagstiftningen uppgår till omkring 4-6 % av BNP per år eller 360-540 miljarder euro.⁷²
- Medlemsstaterna står för mellan 50 % och 90 % av lagstiftningen.⁷³ Enligt en svensk undersökning står Bryssel för uppskattningsvis endast omkring 10 % av lagstiftningsbördan.⁷⁴ Enligt en nyligen genomförd undersökning i Storbritannien är uppskattningsvis omkring 60 % av reglerna tillkomna på nationell nivå.⁷⁵
- Inte mindre än 6 000 utkast till nationella tekniska föreskrifter har anmälts till kommissionen sedan 1992.⁷⁶ Samtidigt som detta visar att en kontroll på EU-nivå är meningfull utgör antalet i sig ett allvarligt hot mot Europas konkurrenskraft.
- 87 % av företagen anger att den viktigaste prioriteringen är att ha EN uppsättning regler, i stället för 15 – som snart blir 25.⁷⁷

b) Åtgärder

1. Kommissionen kommer att inleda omfattande diskussioner och samråd om **lagstiftningens utformning** för den inre marknaden och den kommer att presentera sina slutsatser under 2004, med beaktande av utvecklingen vid regeringskonferensen. Kommissionen kan lägga fast vissa kriterier, som den kommer att beakta t.ex. när den avgör om den skall förespråka ömsesidigt erkännande, den ”nya metoden” eller en mer detaljerad harmonisering, samt under vilka förutsättningar en kontroll i ”hemlandet” bör tillämpas. Den kommer också att behandla den privata sektorns och det civila samhällets deltagande i samband med initiativ för samreglering eller självreglering, exempelvis i form av utarbetande och genomförande av frivilliga etiska regler.

2. Kommissionen kommer att arbeta tillsammans med Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna för att vidareutveckla uppslaget om att på **förhand kontrollera** att lagstiftningen är förenlig med den inre marknaden. Syftet med denna kontroll skulle vara att ge lagstiftaren på nationell nivå vägledning om hur den fria rörligheten i ett Europa utan gränser på bästa sätt kan förenas med andra legitima allmänpolitiska mål. Om en sådan kontroll genomförs på ett tidigt stadium – och på alla nivåer i förvaltningen – skulle risken för fragmentering minska betydligt. Tillsammans med befintliga förebyggande mekanismer, som anmälan av tekniska regler och föreskrifter, skulle en sådan form av ordning avsevärt kunna bidra till att lagstiftarna tar hänsyn till mer vittgående europeiska intressen när de planerar nya åtgärder.

⁷¹ Undersökning om regelverkets kvalitet, Resultattavlan för den inre marknaden nr 9, november 2001.

⁷² Doorn-betänkandet, A 50351/2000.

⁷³ Walker-yttrandet, ESK 304/2002.

⁷⁴ Svensk studie: Svenskt Näringsliv, prof. Fredrik Sterzel: Förenkla EU:s Regelverk. Vad kan erfarenheter av svenskt regelarbete tillföra?, maj 2001.

⁷⁵ ”Do Regulators Play by the Rules? An audit of UK regulatory impact assessments.” Rapport publicerad av den brittiska handelskammaren, februari 2003.

⁷⁶ Enligt bestämmelserna i direktiv 98/34/EG.

⁷⁷ Se fotnot 14.

3. Rådet uppmanas att utse en övergripande arbetsgrupp för ”**bättre lagstiftning**” som kommissionen kan samarbeta med på regelbunden basis. Denna grupp skulle kunna arbeta med genomförandet av handlingsplanen för bättre lagstiftning, även de delar som medlemsstaterna är ansvariga för. Kommissionen kommer också att skapa en webbplats där intresserade parter kan rapportera om särskilt komplexa regler eller regler som kan stå i strid med förhandskontrollen av att lagstiftningen är förenlig med den inre marknaden.

4. Kommissionen kommer att i nära samarbete med medlemsstaterna ta fram ändamålsenliga **indikatorer** för att mäta vilka framsteg som görs i arbetet med att skapa ett regelverk av högre kvalitet och färre administrativa bördor, till en början med avseende på den inre marknaden. Resultatövervakningen är nödvändig för att se till att man håller rätt kurs och för att visa de europeiska företagen och medborgarna att deras regeringar tar detta på allvar.

9. KONTROLLEN AV ATT REGLERNA EFTERLEVS

a) Lägesbedömning

När inre marknadsdirektiven inte genomförs inom fastställd tidsfrist eller inte tillämpas korrekt i praktiken kan EU:s medborgare och företag gå miste om sina rättigheter på den inre marknaden. Många rättigheter följer direkt av fördraget: om fördragets bestämmelser ignoreras kan detta leda till misslyckanden och frustration. Självförvållade problem av detta slag skadar helt i onödan den europeiska ekonomin och underminerar medborgarnas förtroende för EU.

En effektiv tillämpning och kontroll av efterlevnaden kan i slutänden bara uppnås om medlemsstaterna är beredda att spela en mycket mer aktiv roll i det dagliga arbetet med den inre marknaden. Det är deras uppgift att se till att de regler som de själva har antagit fungerar i praktiken.

När problem uppstår har medborgarna och företagen för närvarande att välja mellan att antingen lämna in ett klagomål till kommissionen eller vända sig till en nationell domstol. Detta är inte helt tillfredsställande. Domstolsförfaranden på nationell nivå kan vara både utdragna och dyra och är därför inte alltid ett verkligt alternativ. Klagomål som lämnas in till kommissionen kan resultera i överträdelseförfaranden mot medlemsstaten i fråga, men dessa tar lång tid och den klagande har ingen möjlighet att kräva skadestånd. Kommissionen kan dessutom omöjligt ingripa i varje enskilt fall när reglerna tillämpats felaktigt, i synnerhet inte i en utvidgad union. Åtgärder krävs nu så att vi inte hamnar i en situation där brott mot gemenskapsrätten förblir ostraffade och förtroendet för den inre marknaden undergrävs.

Det finns flera tänkbara lösningar på dessa problem. Många återfinns i kommissionens meddelande om bättre övervakning av EG-rättens tillämpning⁷⁸. Tänkbara åtgärder kan vara att påskynda kommissionens handläggning av överträdelseförfaranden och att i högre grad använda sig av initiativ som ”paketmöten”⁷⁹ för att lösa fler fall utan att behöva vidta ytterligare rättsliga åtgärder.

Dessutom anser kommissionen att det är viktigt att ta fram andra vägar för att få rättelse som alternativ till nationella domstolsförfaranden eller överträdelseförfaranden. Den kommer givetvis även fortsättningsvis att inleda överträdelseförfaranden när detta är det mest effektiva sättet att nå fram till en lösning eller när viktiga prejudikat sannolikt kommer att fastställas. Men i de flesta fall torde alternativa sätt att lösa problem vara mer effektiva och lämpliga.

Åtgärder som kompletterar överträdelseförfarandena börjar nu ta form. SOLVIT-initiativet⁸⁰ t.ex. är ett försök att – via administrativt samarbete mellan medlemsstaterna – göra det enklare att få rättelse när inre marknadsreglerna tillämpas felaktigt i praktiken. En annan möjlig lösning – som också skulle kunna integreras i SOLVIT – är att i varje medlemsstat utse någon slags mekanism för att garantera en korrekt tillämpning av inre marknadslagstiftningen och tillämpliga artiklar i fördraget.

⁷⁸ KOM(2002) 725 slutlig, 11.12.2002.

⁷⁹ I dessa möten deltar experter från medlemsstaterna och kommissionen för att diskutera ett ”paket” fall av brott mot gemenskapslagstiftningen som kommissionen granskar. Syftet med mötena är att lösa problemen utan att behöva vidta ytterligare rättsliga åtgärder.

⁸⁰ KOM(2001) 702, 27.11.2001, kommissionens rekommendation av den 7 december 2001, EGT L 331, 15.12.2001, s. 79, <http://europa.eu.int/solvit/>

Sådana mekanismer skulle kunna ge medborgare och företag möjlighet att få rättelse i sitt hemland. Det skulle vara ett konkret steg på vägen mot att föra ett utvidgat EU närmare medborgarna. De skulle kunna hantera problem som, även om de rent tekniskt gäller brott mot gemenskapslagstiftningen, egentligen är administrativa eller tekniska till sin natur och inte juridiska. Detta skulle ge kommissionen möjlighet att koncentrera sig på de allvarligaste fallen med de mest långtgående konsekvenserna. Förslaget ger naturligtvis upphov till en rad viktiga frågor som kommissionen måste finna tillfredsställande svar på innan den tar något initiativ.

En bättre kontroll av efterlevnaden är lika viktigt när det gäller konsumenternas intressen. Alla medlemsstater har utvecklat ett system för detta som är anpassat till deras egen nationella situation. Dessa system är dock inte alltid tillräckligt anpassade till den situation som råder när man handlar över gränserna på den inre marknaden. Konsumenterna måste kunna lita på att regeringarna effektivt kan åtgärda bedrägerier över gränserna och andra oegentligheter, så att de inte hellre avstår från att handla av leverantörer i en annan medlemsstat.

Sent införlivande och ineffektiv kontroll av efterlevnaden är fortfarande allvarliga problem

- Eftersläpningen vad beträffar införlivade direktiv uppgår till i genomsnitt 2,4 %. Medlemsstaterna är med andra ord sena med att anmäla över 550 nationella bestämmelser om införlivande av EU:s direktiv.⁸¹
- Antalet pågående överträdelseförfaranden har ökat från 700 under 1992 till nästan 1 600 i dag.⁸² Detta visar att ett stort antal direktiv inte genomförs och tillämpas korrekt i medlemsstaterna.
- Två tredjedelar av de ärenden beträffande överträdelser som hänskjuts till domstolen tar över fyra år att lösa.⁸³
- Om de nya medlemsstaterna beter sig på samma sätt som de nuvarande kommer antalet överträdelseförfaranden att öka med över 40 % fram till 2007 om det inte sker någon förändring.
- Endast omkring hälften av företagen anger att de på ett enkelt sätt kan få hjälp av deras nationella myndigheter när de stöter på ett problem som rör den inre marknaden.⁸⁴

b) Åtgärder

1. Medlemsstaterna bör vid Europeiska rådets vårmöte varje år åta sig att ställa upp och även uppfylla mer ambitiösa **mål för införlivandet**. Under de senaste åren har detta redan varit fallet, men det bör nu ske på permanent basis⁸⁵. Det är av största betydelse att det politiska trycket upprätthålls vad beträffar införlivandet för att undvika en fragmentering av den inre marknaden i en union med 25 länder.

2. Kommissionen kommer att lägga fram en **rekommendation och ange en rad ”bästa metoder”** som bör tillämpas konsekvent i hela EU för att säkerställa ett bättre och snabbare införlivande; hit hör t.ex. fastställande av tidtabeller för införlivandet och behovet att diskutera resultaten regelbundet med nationella och regionala parlament. Den kommer också att intensifiera sitt samarbete med medlemsstaterna under införlivandefasen (**”förebyggande**

⁸¹ Resultattavlan för den inre marknaden nr 12, maj 2003.

⁸² Se fotnot 1.

⁸³ Resultattavlan för den inre marknaden nr 8, maj 2001.

⁸⁴ Enkät bland företagen på den inre marknaden, Flash Eurobarometre 106, september 2001.

⁸⁵ Vid Europeiska rådets vårmöte detta år bekräftades på nytt gällande mål om ett införlivandeunderskott på högst 1,5 % och ett nollunderskott för direktiv med mer än två års eftersläpning.

dialog”). Denna dialog kommer i synnerhet att vara koncentrerad på åtgärder som är av stor ekonomisk betydelse eller som på grund av sin karaktär kan vara svårare att införliva.

3. Kommissionen anser att det kan finnas skäl för att införa en **rättsligt instrument** som gör vissa aspekter av genomförandet obligatoriska. Detta kan omfatta skyldigheten att anmäla åtgärder elektroniskt och ett krav på att förse kommissionen med ”konkordanstabeller” där det klart framgår var i den nationella lagstiftningen bestämmelserna har införlivats. Utan dessa tabeller kommer det att bli en veritabel snitseljakt att kontrollera att de införlivandeåtgärder som de 25 medlemsstaterna har antagit till fullo överensstämmer med kraven i ett visst direktiv. Detta instrument kan också utgöra en rättsligt stöd för SOLVIT.

4. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna och parlamentet att fastställa en **standardperiod för införlivandet** (t.ex. 2 år) som det endast går att avvika ifrån om detta kan motiveras av att de regler som skall införlivas är så många till antalet eller så komplexa. Kommissionen skulle också vilja höra synpunkter på om **standardklausuler** för påföljder i bör införas i direktiv samt **standardklausuler** om en fastare grund för **administrativt samarbete**.

5. Medlemsstaterna uppmanas att göra så stora ansträngningar som möjligt för att ”städa upp” bland sina överträdelser, så att så många som möjligt av de ärenden som pågår kan lösas. Kommissionen tror att många av de för närvarande pågående förfarandena kan lösas enkelt om bara viljan finns. Målet för varje medlemsstat bör vara att **minska antalet överträdelser av reglerna för den inre marknaden med minst 50 % fram till 2006**. Kommissionen kommer också att främja en bättre uppföljning av domstolens domar, i synnerhet av medlemsstater som inte är direkt avsedda i målet i fråga.

6. Kommissionen kommer att genomföra en **studie** för att undersöka olika sätt att bättre kontrollera att inre marknadslagstiftningen efterlevs. Denna studie kommer bl.a. att undersöka om det är önskvärt och genomförbart att utse mekanismer för att kontrollera efterlevnaden av regelverket i medlemsstaterna.

7. Kommissionen kommer att skapa en särskild sektion på webbplatsen EUROPA med en beskrivning av de olika **förfaranden som medborgare och företag har att tillgå för att hävda sina rättigheter** enligt gemenskapsrätten. Där kommer det att finnas en beskrivning av hur man på effektivast möjliga sätt kan få rättelse, vilket i de flesta fall kommer att vara alternativa sätt att lösa problem, t.ex. genom SOLVIT-nätverket. Syftet är att lösa problemen snabbare och reservera överträdelseförfarandena för de mest allvarliga brotten mot gemenskapsrätten. I samtliga fall kommer det att anges hur lång tid och vilka kostnader man kan räkna med.

8. För att säkerställa en mer **enhetlig kontroll av efterlevnaden** av konsumentskyddslagstiftningen i hela EU kommer kommissionen att föreslå en förordning (ungefär samtidigt med strategin för den inre marknaden) varigenom ett nätverk med offentliga tillsynsmyndigheter etableras i hela EU. I motsats till ”inre marknadsmyndigheterna”, som skulle övervaka nationella och lokala förvaltningars agerande och beslut, skulle fokus för konsumentskyddet ligga på agerandet i den privata sektorn.

10. MER OCH BÄTTRE INFORMATION

a) Lägesbedömning

För att den inre marknaden skall kunna utveckla hela sin inneboende potential räcker det inte med att införa ett regelverk och se till att reglerna respekteras. Medborgarna och företagen måste också känna till vilka rättigheter och möjligheter de har på den inre marknaden, och vissa kommer att behöva information om hur dessa rättigheter kan tillvaratas i praktiken. Detta gäller utöver det allmänna behovet att förklara inre marknadspolitiken för allmänheten och berörda parter och är en del av det offentliga och politiska stöd som krävs för att driva den inre marknaden framåt.

Informationspolitiken är därmed mer än bara ett frivilligt komplement eller ett tillfälle för att göra reklam för EU:s verksamhet. Den utgör en integrerad del av ansträngningarna för att skapa en väl fungerande inre marknad.

Det återstår fortfarande mycket att göra. Den allmänna medvetenheten om rättigheterna på den inre marknaden är fortfarande låg. De som stöter på problem när de försöker utöva sina rättigheter vet ofta inte vart de kan vända sig för att nå en lösning. Tjänseleverantörer stöter på särskilda problem, eftersom tjänster är föremål för mer komplexa regler och tillståndssystem än varuexporten. Och medborgarna behöver informeras om deras rättigheter som konsument, i synnerhet som konsument av tjänster. Bristen på information i anslutningsländerna är ännu större än i de nuvarande medlemsstaterna.

Om vi skall kunna fylla denna lucka krävs massiva informationsinsatser. För det första måste medlemsstaterna och anslutningsländerna ta sitt fulla ansvar för informationen till sina medborgare och ställa de nödvändiga resurserna till förfogande.

EU:s medborgare och företag känner fortfarande inte till sina rättigheter på den inre marknaden

- Enligt en enkät som nyligen genomförts på kommissionens initiativ anser mindre än hälften av EU-medborgarna att de är välinformerade om den inre marknaden. 49 % angav t.ex. att de trodde att de skulle behöva ett arbetstillstånd för att arbeta utomlands och bara 29 % kände till att de har rätt att rösta i lokala val och valen till Europaparlamentet när de bor i en annan medlemsstat.⁸⁶
- Färre än hälften av företagen som deltog i enkäten angav att de kände sig välinformerade om sina företags rättigheter på den inre marknaden. Siffran föll till 41 % för små och medelstora företag.
- Nästan 20 % av de företag som för närvarande inte exporterar svarade att de eventuellt skulle göra det om de hade tillgång till mer information.
- En undersökning från 2002 visade att mindre än 10 % av företagen i Slovenien känner sig fullt informerade om de skyldigheter och fördelar som den inre marknaden innebär.⁸⁷

b) Åtgärder

1. Medlemsstaterna bör utveckla **nationella planer** för att öka de egna medborgarnas och företagens medvetenhet om den inre marknadens möjligheter. Framstegen kommer att

⁸⁶ Se fotnot 14.

⁸⁷ Elektronisk undersökning som genomförts av Eurochambres och Slovenian Business and Research Association.

följas upp i resultattavlan för den inre marknaden och av Rådgivande kommittén för den inre marknaden på generaldirektörsnivå.

2. Företagen och konsumenterna i de **nya medlemsstaterna** har ett behov av information om EU och den inre marknaden som kräver extra uppmärksamhet och en övergripande kommunikationsstrategi i dessa medlemsstater. Kommissionen kommer att beakta dessa behov i översynen av sin kommunikationsstrategi under 2005, när den nuvarande PHARE-finansierade strategin för anslutningsländerna har avslutats i slutet av 2004. Media och lämpliga förmedlarorganisationer bör utnyttjas effektivt, särskilt sådana organisationer som redan har spelat en roll i arbetet fram till anslutningen.

3. Kommissionens initiativ som **dialogen med medborgarna och företagen** och **Rådgivningstjänsten** kommer successivt att utvidgas till de nya medlemsstaterna. Kommissionen kommer att förbättra webbplatsen med dialogen så att medborgarna och företagen får bättre tillgång till praktisk och användbar information. Medlemsstaterna bör också ta mer ansvar för kvaliteten på den information som förmedlas via dialogen.

4. Kommissionen kommer att skapa en förstklassig **portal med information** om befintliga initiativ, bl.a. dialogen med medborgarna och företagen⁸⁸, Rådgivningstjänsten⁸⁹, SOLVIT⁹⁰, Euroguichet-nätverket⁹¹, FIN-NET⁹² och EEJ-Net⁹³, och ge medborgare och företag tillgång till omfattande praktisk information och rådgivning om rättigheter och möjligheter på den inre marknaden⁹⁴. Medborgarna och företagen kan även kontakta Europe Direct, en telefontjänst med ett gemensamt telefonnummer i hela Europa (00800 67891011), för att få svar på EU-relaterade frågor och där man blir hänvisad till den webbplats eller informationskälla som mest motsvarar de behov man har. Information både om portalen och om telefonnumret till Europe Direct måste naturligtvis spridas så mycket det går.

5. I samband med det pågående arbetet med att göra webbplatsen EUROPA mer användarvänlig kommer en mer specialiserad grupp (journalister osv.) att skapa en ny **portal för den inre marknaden** och där samla information om politik och lagstiftning rörande den inre marknaden, oavsett vilken avdelning inom kommissionen som är ansvarig.

6. **Euroguichet-nätverket** måste utvidgas så att det åtminstone finns ett europeiskt informationscentrum för konsumenter i varje medlemsstat. Dessa centrums främsta uppgift är att ge konsumenterna information om deras rättigheter på den inre marknaden och att bistå och ge råd om tvistlösningsmekanismer och rättshjälp när problem uppstår.

⁸⁸ <http://citizens.eu.int/>

⁸⁹ http://europa.eu.int/citizensrights/signpost/front_end/signpost_en.htm

⁹⁰ Se fotnot 75.

⁹¹ http://europa.eu.int/comm/consumers/redress/compl/euroguichet/index_en.htm

⁹² http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/consumer/adr.htm

⁹³ <http://www.eejnet.org/>

⁹⁴ Råd om hur problem kan lösas kommer att finnas på den särskilda sektion av webbplatsen Europa som nämns i kapitel B9.

Del C: Att optimera fördelarna med den utvidgade inre marknaden

a) Lägesbedömning

Anslutningsländerna har tagit viktiga steg framåt under de senaste åren. Att införliva gemenskapens regelverk och successivt bygga upp de egna institutionerna för att tillämpa och kontrollera efterlevnaden av inre marknadsreglerna är dock ingen liten uppgift. Naturligtvis finns det fortfarande mycket arbete kvar att göra och ansträngningarna för att stödja dessa länder bör fortsätta fram till anslutningen och därefter.

Nuvarande medlemsstater kommer också att behöva anpassa sig till den nya situationen efter utvidgningen. Framför allt måste de se till att alla deras behöriga myndigheter är väl informerade och beredda att ge fullständiga inre marknadsrättigheter till de nya medlemsstaterna.

Vissa barnsjukdomar kommer givetvis att förekomma under det initiala skedet efter anslutningen. I synnerhet krävs mer arbete på de områden som endast täcks av fördragsbestämmelserna⁹⁵, dvs. de områden där det inte finns någon sekundärlagstiftning. Mer generellt kommer det naturligtvis att bli problem med efterlevnad och kontroll av efterlevnaden⁹⁶. Speciellt tillsynsmyndigheterna behöver stärkas ytterligare. Det är viktigt att lösa dessa problem i ett tidigt skede så att den inre marknads integritet upprätthålls och man inte behöver tillgripa skyddsklausulen⁹⁷ för den inre marknaden.

En framgångsrik inre marknad med 25 länder kommer i slutändan att vara beroende av ömsesidigt förtroende och tillit. Nyckeln är administrativt samarbete och förståelse mellan tjänstemännen på behöriga myndigheter. Bara så kan man hitta praktiska lösningar på problem. Detta kräver tid – det finns ingen patentmedicin. Men det finns ett antal åtgärder som tillsammans kan leda till positiva resultat.

b) Åtgärder

1. Stödet till att **bygga upp institutionerna** kommer att fortsätta under perioden 2004–2006 genom övergångsfaciliteten⁹⁸. Detta stöd kommer att tillhandahålla adekvata resurser för en vidaruppbyggnad av de nya medlemsstaternas kapacitet att kontrollera efterlevnaden av reglerna för den inre marknaden. Kommissionen kommer att intensifiera uppföljningen och avlägga en omfattande uppföljningsrapport sex månader före anslutningen.

2. Kommissionen kommer att göra det möjligt för anslutningsländerna att formellt **anmäla sina genomförandebestämmelser före anslutningen**. Dessa behöver då naturligtvis inte anmälas en gång till efter anslutningen. Detta kommer att skapa förutsättningar för en mer metodisk anmälan och kontroll av överensstämmelse med gemenskapsrätten.

⁹⁵ Artiklarna 28–30 (varor), 39 (arbetstagare), 43 (etableringsrätt), 49 (tjänster) och 56 (kapital och betalningar).

⁹⁶ Se även kapitel B9.

⁹⁷ Kommissionen kan använda skyddsklausulen fram till den 1 maj 2007 om den kommer fram till att en ny medlemsstat inte uppfyller de åtaganden som den gjort under förhandlingarna och i allvarig grad stör den inre marknads funktion. I så fall kan kommissionen vidta lämpliga åtgärder. Skyddsklausulen kan också åberopas om överhängande risk föreligger för en sådan överträdelse.

⁹⁸ Se KOM(2002) 700 slutlig, 9.10.2002.

Kommissionen kommer också att göra det formellt möjligt att på förhand anmäla utkast till tekniska föreskrifter⁹⁹.

3. För att undanröja hindren för den fria rörligheten för varor och tjänster anmodas anslutningsländerna att snabbt avsluta **granskningen av deras lagstiftning** mot bakgrund av artiklarna 28, 43 och 49 i fördraget och att upphäva eventuella nationella, regionala eller lokala regler som diskriminerar medborgare eller företag från andra medlemsstater.

4. Arbetet med att förhandla fram, sluta och genomföra **protokoll till Europaavtalen om bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter** (PECA) kommer att fortsätta om de kan tillämpas under en tillräckligt lång tid före anslutningen (2007 för Bulgarien och Rumänien). PECA är en särskild form av avtal som omfattar ömsesidigt erkännande av bedömningar av överensstämmelse för industriprodukter och bygger på anslutningsländernas antagande av gemenskapslagstiftningen om industriprodukter och skapandet av lämplig administrativ infrastruktur. De är användbara verktyg för att integrera dessa länder till den inre marknaden.

5. Anslutningsländernas och medlemsstaternas förvaltningar kommer att ombes att visa att de har vidtagit åtgärder för att **informera behöriga myndigheter och tjänstemän som ansvarar för tillsyn om effekterna av utvidgningen**, så att medborgare och företag får alla de rättigheter som följer av medlemsskapet, med förbehåll för eventuella övergångsbestämmelser.

6. Många av de nuvarande medlemsstater är beredda att erbjuda en **tidsbegränsad praktik** för tjänstemän från anslutningsländerna som arbetar med inre marknadsfrågor. Kommissionen kommer att skapa en databas för att underlätta denna typ av utbyte. Samverkan mellan flera länder (med bl.a. gemensam utbildning, resursdelning, gemensam problemlösning och benchmarking) är också ett alternativ.

⁹⁹ Dessa anmäls i enlighet med direktiv 98/34/EG.

Del D: Att bygga den inre marknaden i ett internationellt sammanhang

a) Lågesbedömning

Efter utvidgningen är det en stor utmaning för EU att börja utveckla närmare relationer med våra ”nya grannar” Ryssland, Ukraina, Moldavien, Vitryssland och länderna i södra Medelhavsområdet. I utbyte mot bättre tillträde till våra marknader kommer dessa länder att ombes att först successivt anpassa sina regler så nära som möjligt till våra. Detta innebär en rad fördelar: det kommer att göra handeln mellan EU och dessa länder betydligt enklare och de kommer på så sätt att få ett regelverk ”färdigt för användning” som är perfekt anpassat till de behov som finns i en marknadsekonomi, vilket kommer att bespara dem besväret att själva utarbeta ett sådant regelverk från nolläge.

I dagens ytterst globaliserade ekonomi får lagstiftning som antas på andra håll i världen allt större effekter för EU. Vi har redan sett detta på olika politikområden, från finansiell rapportering till elektronisk handel och skydd för personuppgifter. Detta gör att våra lagstiftare måste vara mycket mer systematiska när de talar med sina motsvarigheter bland våra stora handelspartner, så att problem kan undvikas i största möjliga utsträckning.

I vissa fall kan diskussionerna mellan lagstiftare bäst ske i globala fora som Världshandelsorganisationen (WTO), OECD, Världsorganisationen för immateriell äganderätt (WIPO), Basle Committee for banking capital standards eller International Accounting Standards Board¹⁰⁰. När det gäller sektorn för motorfordon är EU avtalsslutande part i två internationella avtal som slutits inom ramen för FN:s ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE). En global konvergens i fråga om lagstiftningen är särskilt viktig inom denna sektor där handelsrelationerna blir alltmer internationella.

I andra fall kan bilaterala dialoger vara mer adekvata. Exempelvis utarbetade kommissionen förra året tillsammans med den amerikanska regeringen en uppsättning övergripande riklinjer för samarbete och öppenhet i fråga om produktregler. Sektorspecifika bilaterala dialoger förekommer också, t.ex. dialogerna med amerikanska lagstiftare och tillsynsmyndigheter på det finansiella området inom ramen för dialogen mellan EU och USA rörande finansmarknaderna. Syftet med dessa dialoger är inte bara att lösa befintliga problem. De torde också minska sannolikheten för framtida motsättningar. För att dialogerna skall vara produktiva är det mycket viktigt med ett informationsutbyte och att båda sidor ger varandra möjlighet att framföra synpunkter på regler innan de antas.

Den globaliserade ekonomin utgör också en stor utmaning för tullväsendet. De har till uppgift att kontrollera EU:s yttre gränser samtidigt som den internationella handelsvolymen hela tiden ökar. Efter utvidgningen kommer en stor del av denna börda att åvila de nya medlemsstaterna. Insatser krävs för att åtgärderna för att skydda de europeiska medborgarna, konsumenterna och miljön för farliga eller osäkra produkter från tredje land även fortsättningsvis tillämpas på ett enhetligt sätt överallt längs med EU:s yttre gränser. En väl förvaltd yttre gräns är nödvändig för förtroendet på den inre marknaden.

¹⁰⁰

Se kapitel B6.

b) Åtgärder

1. För att genomföra konceptet med inriktning på de **"nya grannarna"** är målsättningen att nya avtal skall slutas som kompletterar de partnerskaps- och samarbetsavtal och associeringsavtal som EU redan har ingått med dessa länder. Dessa nya avtal kan slutas först när de har anpassat sina regler till våra och visat att de på ett verksamt sätt kan kontrollera att reglerna efterlevs.
2. Kommissionen kommer att försätta att stödja och värna EU:s lagstiftning inom internationella organ som WTO, WIPO osv. Vad beträffar sektorn för motorfordon kommer **konvergensen mellan EU:s lagstiftning och FN/ECE-föreskrifter** att understödjas så långt det går.
3. Kommissionen kommer att fördjupa pågående dialoger om regelverket, framför allt **dialogen mellan EU och USA rörande finansmarknaderna**. Den kommer också att göra en bedömning av om det skulle ligga i EU:s intresse att inleda nya dialoger på andra politikområden eller med andra länder och rapportera om detta till rådet och parlamentet.
4. Kommissionen kommer att, med hjälp av en gemensam riskhanteringsmetod, försöka **förbättra kontrollerna vid de yttre gränserna**. Den föreslår också att det inrättas team med tullexperter i medlemsstaterna som snabbt kan ge sakkunnigt stöd vid de yttre gränserna. Dessa frågor kommer att behandlas i ett meddelande som kommissionen snart kommer att utarbeta om tullens roll vid de yttre gränserna. Ett annat meddelande om en enkel och papperslös miljö för tullen och handeln kommer att behandla olika sätt att skapa ett datoriserat utbyte av information som krävs för tulländamål.

Del E: Uppföljning

En systematisk uppföljning och utvärdering kommer att vara av avgörande betydelse för att strategin för den inre marknaden skall bli framgångsrik. Det är meningslöst att ange politiska prioriteringar och överlämna resten åt slumpen. Det är mycket viktigt att kontrollera att de föreslagna åtgärderna verkligen genomförs och genererar önskade effekter.

Strategin kommer därför att följas upp på tre plan. Den **första uppgiften** kommer att bli att se till att de föreslagna åtgärderna har antagits inom fastställd tidsfrist. Därigenom kommer tryck att kunna utövas på beslutsfattare om det inträffar förseningar. Den **andra uppgiften** kommer att bli att se till att åtgärderna genomförs korrekt. Även här kan korrigerande åtgärder vidtas om problem upptäcks. **Slutligen** måste åtgärdernas inverkan i praktiken mätas, dvs. deras effekter på marknader, företag och andra ekonomiska aktörer.

Uppföljningen av åtgärdernas inverkan i praktiken är en särskild utmaning. En omfattande uppsättning indikatorer måste utarbetas, som i sin tur är beroende av att motsvarande statistik finns tillgänglig för alla medlemsstaterna. Det är viktigt att arbetet med dessa indikatorer inleds så snart som möjligt, även om själva uppföljningen kan börja först när en bestämd åtgärd har genomförts fullt ut och tillräcklig tid har gått för att den skall ha kunnat generera avsedda effekter. Lyckligtvis startar vi inte från noll. Kommissionen har redan utarbetat indikatorer för att mäta hur verksam politiken är på vissa områden, t.ex. telekommunikationer och energi. När det gäller upphandlingen har två paneler inrättats – den ena bestående av företrädare för näringslivet och den andra av offentliga myndigheter – som ett sätt att bevaka i hur hög grad upphandlingen sker över gränserna och effekten på priserna. Kommissionen har också tagit fram index för den inre marknaden, som är en sammansatt indikator som följer upp vilka reella fördelar som skapas genom den inre marknaden generellt¹⁰¹.

Det är också nödvändigt att tänka över i vilken form och hur indikatorerna skall läggas fram. Kommissionen utarbetar för närvarande ett antal uppföljningsinstrument, bl.a. lägesrapporten om strategin för den inre marknaden, rapporten om produkt- och kapitalmarknadernas funktion (Cardiffrapporten), konkurrensrapporten och kommissionens olika resultattavlor. Förhållandet mellan dessa olika instrument behöver nu diskuteras. Det finns utan tvivel utrymme för en viss grad av rationalisering.

¹⁰¹ Indexet har sedan 2001 offentliggjorts i novemberutgåvan av resultattavlan för den inre marknaden.

Slutsats

Denna strategi för den inre marknaden utgör ett omfattande paket med åtgärder som är utformade för att förbättra den inre marknads resultat i ett utvidgat EU.

Arbetet med vissa av dessa åtgärder är redan långt framskridet i form av förslag under behandling i lagstiftningsprocessen. Andra kommer att behöva granskas närmare och vidareutvecklas under de kommande månaderna innan kommissionen kan lägga fram förslag. Ett antal åtgärder skall medlemsstaterna själva genomföra.

Beroende på vilket stadium de olika åtgärderna befinner sig i, ombeds rådet (i form av en resolution som utarbetas av rådet (konkurrenskraft) och parlamentet att

- ställa sig bakom de allmänna riktlinjerna i strategin för den inre marknaden,
- åta sig att anta befintliga (eller kommande) förslag inom föreslagna tidsfrister¹⁰²,
- stödja kommissionens planer på att undersöka vilka olika alternativ som finns för att angripa särskilda hinder med syftet att lägga fram förslag i ett senare skede¹⁰³,
- uppmana medlemsstaterna att till fullo bidra med sin del för att förbättra den inre marknads funktion på områden som ligger inom deras eget behörighetsområde¹⁰⁴.

¹⁰² Dessa åtgärder klassificeras som typ 1 i bilagan.

¹⁰³ Dessa åtgärder klassificeras som typ 2 i bilagan.

¹⁰⁴ Dessa åtgärder klassificeras som typ 3 i bilagan.

Typ 1: snabbt antagande eller genomförande
 Typ 2: närmare granskning och diskussion
 Typ 3: skall genomföras av medlemsstaterna

BILAGA

1. UNDERLÄTTANDE AV DEN FRIA RÖRLIGHETEN FÖR VAROR

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	2	Kommissionen skall lägga fram ett förslag till förordning om ömsesidigt erkännande för att underlätta en korrekt tillämpning. I detta kommer resultaten av ett omfattande samråd med medlemsstaterna, industrin och konsumentorganisationerna om möjliga alternativ att beaktas. Eftersom rådets beslut 3052/95, enligt vilket medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om fall där ömsesidigt erkännande vägras, inte fungerar som det skall, måste det antingen ändras eller införlivas i förordningen.	12/2004
1	1	Kommissionen skall anta ett meddelande om korrekt tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande. Syftet är att i avvaktan på en förordning klargöra vilka rättigheter och skyldigheter de ekonomiska operatörerna och nationella förvaltningarna har när varorna marknadsförs i en medlemsstat vars lagstiftning innehåller avvikande tekniska föreskrifter.	06/2003
2	2	Kommissionen kan föreslå ett gemensamt grunddirektiv, med beaktande av diskussionerna och eventuella slutsatser från rådet om meddelandet om den nya metoden. Ett sådant direktiv kan omfatta ett antal övergripande frågor som är gemensamma för alla nya metoden-direktiv, t.ex. de åtgärder som krävs för att stödja administrativt samarbete och standardartiklar för att få till stånd en enhetligare tillämpning av dessa direktiv.	12/2004
3	1	Kommissionen skall underteckna avtal om partnerskap och krav på resultat med europeiska standardiseringsorganisationer för att påskynda standardiseringsarbetet, särskilt på de områden där standardiseringen har gått för långsamt, och för att förbättra kvaliteten på standarderna. En stor standardiseringsorganisation (CEN) har redan gjort åtaganden om att minska den genomsnittliga tiden för	12/2003

		att utarbeta standarder från åtta till tre år.	
3	1	Kommissionen skall genomföra en heltäckande undersökning om frivillig märkning på nationell och europeisk nivå. Beroende på resultaten kommer kommissionen att överväga hur man skall lyfta fram de positiva effekterna och minska riskerna för en fragmentering av marknaden och förvirring hos konsumenterna.	06/2004
4	1	Kommissionen skall utfärda ett meddelande om de kommande etapperna i tillämpningen av en integrerad produktpolicy (IPP). IPP är inriktat på de olika skedena av produkternas livscykel i syfte att förbättra deras övergripande miljöprestanda. Om detta görs på gemenskapsnivå minskar förmodligen trycket på att anta nationella bestämmelser, som p.g.a. de inbördes skillnaderna kan motverka den fria rörligheten för varor.	06/2003
4	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta ett ramdirektiv om miljöanpassad produktdesign. Detta initiativ bygger på principerna för den nya metoden, dvs. miljöaspekter på grundläggande komponenter och tillverkningsparametrar anges i ramdirektivet, medan specifika krav på ekodesign för produkter kommer att fastställas genom kommissionens tillämpningsåtgärder med stöd av frivilliga standarder. Samtidigt som detta är bra för miljön bör det också i hög grad underlätta handeln med dessa produkter inom den inre marknaden.	06/2004
4	1	Kommissionen skall utfärda ett meddelande om integrering av miljöaspekter i standardiseringsprocessen, och uppmana standardiseringsorganisationerna, de nationella myndigheterna och de berörda parterna att ta större miljöhänsyn i alla skeden av standardiseringsprocessen både på nationell och europeisk nivå.	12/2003
5	1	Kommissionen skall ge europeiska standardiseringsorgan i uppdrag att utarbeta nya standarder eller se över befintliga standarder för att säkerställa att kraven i direktivet om allmän produktsäkerhet uppfylls. Hänvisningar till de berörda standarderna kommer också att offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Kommissionen skall kontrollera att direktivet genomförs under den period som strategin för den inre marknaden omfattar och utarbeta en rapport om dess tillämpning, som också innehåller en bedömning	06/2004

		av marknadstillsynen och kontrollen av efterlevnaden i medlemsstaterna, senast 2006.	
5	1	Kommissionen skall lägga fram ett förslag till direktiv om god affärssed. Det kommer att bli ett ramdirektiv om harmonisering av de nationella regler som styr förhållandet mellan företag och konsumenter. Det kommer att bygga på ömsesidigt erkännande för att möjliggöra en väl fungerande inre marknad, samtidigt som konsumenterna erbjuds en hög skyddsnivå, så att deras tilltro till den inre marknaden ökar.	06/2003
6	1	Kommissionen skall föreslå en omarbetning av ramdirektivet om motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (direktiv 70/156/EEG). Ett av huvudsyftena är att utvidga EG-typgodkännandet för hela fordon till att gälla även skåpbilar (frivilligt för nya typer inom 12 månader efter det att det nya direktivet har trätt i kraft, obligatoriskt för nya typer fr.o.m. den 1 januari 2007 och för befintliga typer fr.o.m. den 1 januari 2009) och lastbilar (frivilligt för nya typer inom 12 månader efter det att det nya direktivet har trätt i kraft, obligatoriskt för nya typer fr.o.m. den 1 januari 2008 och obligatoriskt för befintliga typer fr.o.m. den 1 januari 2010).	09/2003

2. INTEGRERING AV TJÄNSTEMARKNADERNA

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta förslaget till den förordning om säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden som kommer att göra det möjligt för i synnerhet små och medelstora företag att använda säljfrämjande åtgärder för att rikta uppmärksamheten på sina produkter på nya marknader. Stora företag kommer att kunna göra en enda kampanj för hela EU i stället för 15 eller 25 olika kampanjer. Konsumenterna kommer att vinna på den ökade konkurrensen och öppenheten i informationen om de säljfrämjande åtgärder som erbjuds.	12/2003
1	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta förslaget till direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer. Syftet med det föreslagna direktivet är att klargöra och förenkla reglerna för att underlätta för yrkesutbildade personer att röra sig fritt mellan medlemsstaterna, särskilt med tanke på utvidningen av unionen.	03/2004
2	1	Kommissionen skall lägga fram ett förslag till direktiv om tjänster på den inre marknaden. Syftet med förslaget är att undanröja de hinder och minska de kostnader som byråkratin medför för företagen samtidigt som ett starkt konsumentskydd upprätthålls. Detta skulle gynna alla tjänster, som drabbas av att flera olika rättssystem skall tillämpas och av dubbla administrativa krav. Kommissionen kommer också att utfärda ett meddelande om konkurrenskraften hos företag i tjänstesektorn innehållande andra åtgärder än lagstiftning som komplement till direktivet. Dessa kommer att omfatta utveckling av europeiska standarder och åtgärder för att förbättra det statistiska underlaget inom tjänstesektorn (detta är mycket viktigt eftersom det knappt finns någon statistik och det är mycket svårt att analysera vad som verkligen händer i tjänstesektorn utan tillgång till statistik).	12/2003
3	1	Med reservation för resultaten av en genomförbarhetsstudie kommer kommissionen att föreslå att direktiv 98/34/EG, som rör anmälan från medlemsstaterna om nationella tekniska föreskrifter, utvidgas till att också omfatta andra tjänster än informationssamhällets tjänster. Resultatet av genomförbarhetsstudien kommer att offentliggöras i slutet av året.	12/2004

4	2	Med anledning av rådets och Europaparlamentets svar på kommissionens rapport om konsumenttjänsters säkerhet kommer kommissionen att besluta om den skall lägga fram ett förslag till rättslig ram för övervakning och stöd för nationell politik och nationella åtgärder på detta område. Förslaget skulle kunna omfatta systematisk insamling av uppgifter om olyckor, skador och risker (de befintliga uppgifterna är otillräckliga), förfaranden för informationsutbyte om utvecklingen av nationell politik och regelverk samt procedurer för att vid behov fastställa europeiska standarder.	12/2004
5	1	Rådet och Europaparlamentet bör anta prospektdirektivet, som skall göra det enklare för företagen att skaffa kapital i hela EU, samtidigt som investerarna får ett adekvat skydd.	09/2003
5	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta direktivet om investeringstjänster. Det föreslagna direktivet skall ersätta det befintliga direktivet från 1993 och föranleds av de senaste fem årens stora strukturförändringar på EU:s finansmarknader. Enligt förslaget skall investeringsbolagen få ett enda emittentpass så att de kan verka i hela EU samtidigt som investerarna ges ett starkt skydd när de använder investeringsbolagens tjänster.	06/2004
5	1	Rådet och Europaparlamentet skall avsluta första behandlingen av transparensdirektivet. Detta direktiv har föreslagits för att öka mängden information om börsnoterade företag (t.ex. om aktieinnehav och ändringar i aktieinnehav) till investerarna. Förslaget skyddar inte bara investerarna utan skall bidra till underlätta integrationen av EU:s värdepappersmarknader och öka tillgången på medel till investeringar.	06/2004
6	1	Kommissionen kommer att lägga fram ett förslag till ett nytt direktiv om kapitalkrav. Detta direktiv kommer att förse banker och värdepappersföretag med ett modernare och flexiblere ramverk för kapitalkrav. Det övergripande syftet är att få så effektiva kapitalkravsregler som möjligt, garantera fortsatt finansiell stabilitet, upprätthålla förtroendet för ekonomiska investeringar och skydda konsumenterna. Det nya systemet skall också garantera att kapitalkraven för lån till små och medelstora företag är adekvata och rimliga.	03/2004

7	1	Kommissionen kommer att offentliggöra ett meddelande om clearing och avveckling. I detta meddelande kommer det tydligt att framgå vad kommissionen anser om behovet av lagstiftningsåtgärder och vad de i så fall skall innehålla för att underlätta sammankopplad och effektiv gränsöverskridande clearing och avveckling som grund för överläggningar med myndigheter och marknadsaktörer.	09/2003
8	1	Kommissionen kommer att genomföra ett omfattande samråd om genomförande och ytterligare utveckling av handlingsplanen för finansiella tjänster, med särskild tonvikt på skapandet av en inre marknad för icke-institutionella finansiella tjänster.	12/2003
8	1	Rådet och parlamentet bör anta direktivet om konsumentkrediter för att göra det möjligt att gå vidare i arbetet med att skapa en effektiv gemensam kreditmarknad.	03/2004

3. SÄKRANDE AV HÖGKVALITATIVA NÄTVERKSAMHETER

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta förslag om ett gemensamt europeiskt luftrum för trafikledning (detta skulle bidra till att minska förseningarna, som för närvarande kostar ca 3 miljarder euro per år) och om tillträde till marknaden för hamntjänster.	06/2003
1	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta det andra åtgärds paketet för att ge de europeiska järnvägarna nytt liv. Detta omfattar ett antal förslag, särskilt med avseende på säkerhet, driftskompatibilitet, den europeiska järnvägsbyrån och en öppning av marknaderna för godstransport. Det bör leda till större konkurrens och bättre kvalitet på tjänsterna för företagen. Rådet och Europaparlamentet skall anta förslaget om kontrollerad konkurrens inom kollektivtrafiken. Kommissionen kommer också att lägga fram förslag om att öppna marknaden för persontransporter för att fullborda den inre marknaden för järnvägssektorn.	12/2003
1	1	Rådet skall ge kommissionen mandat att förhandla fram ett open skies-avtal med USA. Det nuvarande systemet, som bygger på bilaterala överenskommelser mellan enskilda medlemsstater och USA vilka enligt domstolen är oförenliga med EG-rätten, bromsar i hög grad förändringar inom EU:s luftfartssektor och lägger hinder i vägen för en väl fungerande inre marknad.	06/2003
2	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta ”energipaketet” som helt kommer att öppna marknaderna för gas och el för icke-hushållskunder senast 2004 och för hushållskunder senast 2007. Företagen, särskilt de små och medelstora, och konsumenterna kommer att gynnas av lägre priser, vilket redan har skett i de medlemsstater som har avreglerat på eget initiativ.	06/2003
3	2	En undersökning om vattensektorn har redan utförts av externa konsulter på kommissionens uppdrag. Kommissionen har för avsikt att bygga vidare på den genom att samla in ytterligare information från medlemsstaterna, industrin och konsumenterna. I ett senare skede och beroende på vad informationsinsamlingen ger för resultat kan kommissionen lägga fram ett arbetsdokument som innehåller en översyn av den rättsliga och	12/2004

		administrativa situationen inom sektorn, inklusive konkurrensaspekterna, samtidigt som fördragets garantier för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och miljöbestämmelser respekteras fullt ut. Berörda parter kan uppmanas att lämna synpunkter på dokumentet. Beroende på deras svar kan kommissionen fatta beslut om lämplig uppföljning. Alla möjlighet kommer att beaktas, bl.a. eventuella lagstiftningsinitiativ. Under arbetet kommer grönboken om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och grönboken om offentlig-privata partnerskap att beaktas.	
4	1	Kommissionen skall slutföra en studie där man, för varje medlemsstat, bedömer konsekvenserna för de samhällsomfattande tjänsterna av att den inre marknaden för postsektorn genomförs fullt ut. Beroende på resultaten av denna studie kan kommissionen lägga fram förslag för en fullständig marknadsöppning. Måldatum för fullständig marknadsöppning är 2009.	12/2006
5	1	Kommissionen kommer att fortsätta sträva efter att klargöra reglerna om statligt stöd för att kompensera för kostnaderna för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, mot bakgrund av kommande domstolsbeslut. Dessa beslut blir avgörande för om ersättning som betalats ut till dem som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse skall behandlas som statligt stöd.	12/2003
6	1	Kommissionen kommer att lägga fram en grönbok om offentlig-privata partnerskap, som förmodligen kommer att ge upphov till en omfattande debatt om hur man på bästa sätt ser till att partnerskap för stora projekt kan etableras i effektiv konkurrens och full rättslig klarhet enligt upphandlingsreglerna. Beroende på resultatet av samrådet kommer kommissionen att föreslå lagstiftningsinitiativ och andra initiativ för att underlätta tillämpningen och för att undanröja obefogade hinder för offentlig-privata partnerskap.	12/2003

4. MINSKADE KONSEKVENSER AV SKATTEHINDER

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	1	Kommissionen kommer att föreslå en omarbetning av direktivet om moderbolag och dotterbolag. Huvudsyftet med direktivet är att avskaffa dubbelbeskattning inom EU så att utdelningar (under vissa omständigheter) kan betalas mellan företag inom samma koncern utan avdrag för källskatt. Omarbetningen kommer att inriktas på att utvidga direktivets tillämpningsområde så att fler företag får möjlighet att dra nytta av det och på så sätt minska risken för dubbelbeskattning och kostnaderna för att följa direktivet.	06/2003
1	1	Kommissionen kommer att föreslå en omarbetning av fusionsdirektivet. För närvarande kan företag med hjälp av direktivet organisera sin gränsöverskridande verksamhet genom att skjuta upp vissa skattebetalningar. Eftersom allt fler företag omstrukturerar sin gränsöverskridande verksamhet för att öka effektiviteten och dra nytta av de affärsmöjligheter som den inre marknaden erbjuder måste direktivets räckvidd utökas.	06/2003
1	1	Kommissionen kommer att utfärda ett meddelande om resultaten av dess tekniska diskussioner med medlemsstaterna och berörda parter angående olika alternativ för att införa en konsoliderad bolagsskattebas för verksamhet på EU-nivå. En konsoliderad skattebas bör bl.a. reducera kostnaderna för att följa regelverket och minska problemen. Meddelandet kommer att redogöra för utvecklingen på främst två områden: pilotprojektet ”hemstatsbeskattning” för små och medelstora företag samt eventuell användning av internationella redovisningsstandarder som startpunkt för en gemensam skattebas på EU-nivå.	12/2003
2	1	Kommissionen skall utfärda ett meddelande om hur momssystemet kan moderniseras och förenklas. En viktig punkt som måste utvecklas i meddelandet gäller en ändring av de regler som gäller på den plats där tjänsterna har tillhandahållits, medan principen om att mottagaren betalar skall gälla allmänt för handel mellan skattepliktiga personer som är etablerade i olika medlemsstater.	12/2003

2	2	Kommissionen överväger aktivt att lägga fram ett förslag om att alla företag som bedriver handel i medlemsstater där de inte är etablerade skall betala moms på ett enda ställe. Ett sådant initiativ skulle minska företagens administrativa kostnader i samband med momsinsbetalning. Detta skulle i synnerhet de små och medelstora företagen vinna på. Detta är ett av de initiativ som kommer att tillkännages i meddelandet om moms (se ovan). Ett samråd i denna fråga pågår med europeiska företag på webbplatsen ”Din röst i Europa”. Det genomförs också diskussioner med skattemyndigheter.	12/2004
3	2	Kommissionen kommer att lägga fram förslag till lagstiftning för att avskaffa hindren för den fria rörligheten för bilar inom den inre marknaden.	12/2004
4	1	Kommissionen kommer att offentliggöra ett meddelande om vad EG-domstolens rättspraxis innebär för olika typer av system för skatt på utdelning. En analys av domstolens rättspraxis kommer att vara till hjälp för att utforma ett icke-diskriminerande system för skatt på utdelning och göra det möjligt för kommissionen att vidta åtgärder, eventuellt genom överträdelseförfaranden, för att säkerställa en icke-diskriminerande behandling av utdelningar i flera länder.	12/2003

5. FLER MÖJLIGHETER TILL UPPHANDLING

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	1	Rådet och Europaparlamentet bör anta lagstiftningspaketet om offentlig upphandling både i den klassiska sektorn och försörjningssektorn. Lagstiftningspaketet har två övergripande syften. Det första är att förenkla och klargöra de befintliga gemenskapsdirektiven och det andra är att anpassa dem till dagens administrativa behov i en föränderlig ekonomisk miljö. De tre befintliga direktiven konsolideras till en enda rättsakt som också innehåller ett antal bestämmelser för att underlätta offentliga myndigheters användning av informationsteknik i offentlig upphandling.	12/2003
1	3	Medlemsstaterna skall genomföra paketet om offentlig upphandling inom den överenskomna tiden och samtidigt effektivisera/förenkla sin egen lagstiftning och standardisera sina förfaranden. De skall rapportera om utvecklingen till kommissionen.	06/2005
2	2	Kommissionen kommer att föreslå ändringar för att stärka direktivet om rättsmedel i samband med offentlig upphandling, eventuellt genom att efter samråd stärka de nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter.	12/2004
3	3	Medlemsstaterna bör stärka det administrativa samarbetet för att lösa gränsöverskridande problem vid upphandling, särskilt genom att utveckla nätverket för offentlig upphandling i Europa (European Public Procurement Network), som nyligen bildats på initiativ av de danska myndigheterna. Nätverket behöver utvidgas så att det omfattar alla nuvarande och nya medlemsstater. Medlemsstaterna skall se till att nätverket har tillräckligt med resurser för att uppfylla sina egna mål.	06/2004
3	3	Medlemsstaterna bör stimulera till och utveckla utbildning om upphandling (eventuellt via Internet) och framför allt öka kännedomen om europeiska regler hos tjänstemän på alla nivåer som arbetar med offentlig upphandling. Utbyte av bästa praxis skulle kunna ske genom nätverket.	12/2004
4	2	Kommissionen kommer att utarbeta en handlingsplan om e-upphandling för att en stor del av upphandlingen skall kunna ske elektroniskt senast i slutet av 2006. Det första steget kommer att vara att	06/2004

		omsätta alla bestämmelser i upphandlingspaketet i funktionella krav. Kommissionen kommer också att ge de europeiska standardiseringsorganisationerna mandat att ta fram tekniska standarder för e-upphandling.	
5	1	Kommissionen skall offentliggöra ett tolkningsmeddelande om följderna av domstolens nyligen avkunnade domar om räckvidden av artikel 296 i fördraget (som gäller undantag till följd av medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen).	12/2003
5	2	Kommissionen skall offentliggöra en grönbok med en översyn av ytterligare initiativ när det gäller europeisk upphandling av försvarsmateriel.	12/2004

6. BÄTTRE VILLKOR FÖR FÖRETAGEN

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	1	Rådet skall anta förordningen om gemenskapspatent (baserad på den politiska överenskommelse som nåddes i konkurrenskraftsrådet i mars 2003).	06/2003
1	1	Rådet skall anta förslaget om att inrätta en gemenskapspatentsrätt och vidta de nödvändiga åtgärderna för att Europeiska unionen skall kunna ansluta sig till den europeiska patentkonventionen.	12/2006
2	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta direktivet om tillämpning av immateriella rättigheter som kommer att underlätta kampen mot förfälskningar och piratkopiering.	12/2003
2	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta direktivet om patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar som kommer att stimulera innovation och vara till nytta både för dem som utvecklar och tillhandahåller programvaror och för användarna av patenterbar teknik.	12/2003
3	2	Kommissionen kommer att anta ett meddelande om hantering av upphovsrätt och närstående rättigheter på den inre marknaden innehållande de åtgärder som krävs för att skapa ett gynnsammare klimat för marknadsföring och licensiering av dessa rättigheter.	09/2004
4	1	Rådet skall anta den föreslagna reformen av fusionsreglerna för en fortsatt effektiv kontroll av företagskoncentrationer i samband med globaliseringen och utvidgningen. Reformförslaget fokuserar på en översyn av tröskelvärden för företagens omsättning samt jurisdiktions- och procedurfrågor.	06/2004
4	1	Kommissionen kommer att anta en ny förordning om gruppundantag för avtal om tekniköverföring mellan företag.	06/2004
4	3	Medlemsstaterna kommer att fortsätta sina ansträngningar för att minska det totala beloppet för statligt stöd , samtidigt som det omfördelas till övergripande mål i gemenskapens intresse, t.ex. miljö, forskning och utveckling samt små och medelstora företag. Kommissionen kommer att fortsätta övervaka och offentliggöra resultaten i resultattavlan över statligt stöd.	pågående

5	1	Rättsligt godkännande av de befintliga internationella redovisningsstandarderna, under förutsättning att vissa av dem modifieras. Enligt en nyligen antagen förordning skall alla företag som är börsnoterade i EU från och med 2005 sammanställa sin redovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder. De internationella redovisningsstandarderna har fastställts av International Accounting Standards Board, en oberoende internationell organisation som utarbetar redovisningsstandarder. För att garantera adekvat politisk översyn innehåller förordningen om tillämpning av internationella redovisningsstandarder en ny EU-mekanism för att dessa standarder skall kunna användas i EU. Kommissionen kommer att fatta beslut på grundval av yttrandet från Redovisningstillsynskommittén – som består av företrädare för medlemsstaterna – och med beaktande av de råd som kommer från European Financial Reporting Advisory Group, som består av redovisningsexperter från den privata sektorn i flera medlemsstater.	09/2003
5	1	Rättsligt godkännande av nya internationella redovisningsstandarder	pågående
5	2	Kommissionen kommer att erbjuda medlemsstaterna en plattform (eller ett forum) för diskussioner om hur man kan underlätta för företag som inte är börsnoterade företag, bl.a. små och medelstora företag, att använda internationella redovisningsstandarder (t.ex. genom att inte koppla ihop skatterapportering och finansiell rapportering när det gäller enskilda konton).	06/2004
5	1	Kommissionen kommer att utfärda ett meddelande om prioriteringarna för 2003 och därefter om att förbättra kvaliteten på den lagstadgade revisionen i EU.	06/2003
5	1	Kommissionen kommer att lägga fram ett förslag till modernisering av det åttonde bolagsdirektivet (tillträde till och reglering av revisorsyrket).	12/2003
5	1	Kommissionen kommer att skapa en europeisk samordningsmekanism för offentlig tillsyn av revisorsyrket. Syftet är att garantera en korrekt tillsyn av revisorsyrket på nationell nivå och adekvat samordning på EU-nivå.	03/2004

5	2	Tillämpning av de internationella reglerna för revision vid alla revisioner av EU-företag som utförs. Revisionsstandarderna är mycket viktiga för att hålla en hög kvalitet på revisionerna. Man har för närvarande inte enats om några gemensamma revisionsstandarder inom EU. Det finns ingen allmän överenskommelse om att initiativ i fråga om standarder skall grundas på de internationella revisionsstandarderna. Under de kommande två åren kommer kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans utarbeta ramar för tillsynen på grundval av de internationella revisionsstandarderna.	03/2005
6	1	Rådet och Europaparlamentet skall anta direktivet om övertagandebud som kommer att göra det lättare för företag att utvecklas och omstrukturera samtidigt som aktieägarna garanteras ett grundläggande skydd.	12/2003
6	1	Kommissionen kommer att föreslå ett tionde bolagsdirektiv om gränsöverskridande fusioner och ett fjortonde bolagsdirektiv om byte av säte över gränserna.	12/2003
7	2	Kommissionen genomför en genomförbarhetsstudie för att bedöma om det finns något behov av att skapa en stadga för privata företag i Europa och vilka eventuella hinder för detta som finns. Denna rättsliga form skulle vara till nytta för små och medelstora företag som har verksamhet i mer än en medlemsstat. Om resultatet av studien är positivt kommer kommissionen att föreslå en förordning.	12/2006

7. DEN DEMOGRAFISKA UTMANINGEN

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	3	Medlemsstaterna skall genomföra och kontrollera efterlevnaden av direktivet om pensionsfonder där det föreslås tillsynsregler som skall garantera pensionerna och en hög skyddsnivå för framtida pensionärer. Institutet ges också flexibilitet att ta fram en effektiv investeringspolicy.	06/2005
2	2	Kommissionen skall undersöka om det är önskvärt att lägga fram ett förslag till direktiv om överföring av tjänstepensioner, med reservation för resultatet av den andra samrådsrundan med arbetsmarknadens parter som snart kommer att inledas.	06/2004
3	1	Kommissionen kommer att fortsätta sitt arbete för att åtgärda skattediskriminering mot pensionsfonder som är etablerade i andra medlemsstater. Kommissionen kommer att agera beslutsamt i alla fall som det får kännedom om för att säkerställa att domstolens rättspraxis tillämpas i hela EU.	pågående
3	3	Innan direktivet om pensionsfonder träder i kraft skall medlemsstaterna anpassa sina nationella regler så att pensionsfonder som är etablerade i andra medlemsstater inte diskrimineras.	06/2005
4	1	Kommissionen kommer att säkerställa att domstolens rättspraxis tillämpas fullt ut i syfte att bättre utnyttja den inre marknadens potential så att de utmaningar som medlemsstaternas system för hälso- och sjukvård ställs inför kan mötas. Därför har diskussioner inletts med medlemsstaterna, också genom beredningsgruppen på hög nivå för patienters rörlighet. Som underlag för dessa diskussioner kommer kommissionen att lägga fram resultatet av dess samråd om patientrörligheten.	12/2003

8. FÖRENKLAD LAGSTIFTNING

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	2	Kommissionen kommer att ta ett samlat grepp på frågan om lagstiftningsteknik och valet av rättsligt instrument inom den inre marknaden. Detta gäller t.ex. när man skall tillämpa ömsesidigt erkännande, ”nya metoden”, samreglering eller frivilliga överenskommelser, eller hur omfattande harmoniseringen skall vara, om det är möjligt att införa särskilda bestämmelser om den inre marknaden och när regelverket skall ha företräde. Kommissionen kommer att samråda med rådet, Europaparlamentet, industrin och andra berörda parter. Den metod som antas kan anges i ett kort meddelande från kommissionen i enlighet med kommissionens initiativ om styrelseformer och om bättre lagstiftning.	06/2004
2	1	Efter samråd med Europaparlamentet och medlemsstaterna kommer kommissionen att utarbeta ett kompatibilitetstest för att kontrollera om den inre marknaden efterlevs. Detta test skulle fungera som vägledning för nationella lagstiftare på alla nivåer för att säkerställa att deras åtgärder inte oavsiktligt strider mot fördragets principer om fri rörlighet. Testet kan godkännas genom en resolution från rådet. Kommissionen rekommenderar också medlemsstaterna att låta medborgare från andra länder i högre utsträckning delta i utarbetandet av eventuella åtgärder och att göra dessa åtgärder lättåtkomliga för medborgare från andra länder (t.ex. genom att lägga ut dem på nätet) när de väl har antagits.	03/2004
3	1	Kommissionen kommer att skapa en webbplats där berörda parter kan redogöra för särskilt komplexa regler eller regler som kan strida mot förhandskontrollen avseende förenlighet med den inre marknaden.	09/2003
3	1	Konkurrenskraftsrådet uppmanas att inrätta en arbetsgrupp om bättre lagstiftning. Denna grupp skulle kunna utarbeta nationella planer för att förenkla lagstiftningen som skulle återspegla verksamheten på gemenskapsnivå.	06/2003

4	2	Kommissionen skall tillsammans med medlemstaterna ta fram indikatorer för att mäta hur arbetet fortskrider med att skapa ett regelverk av högre kvalitet för den inre marknaden, särskilt – men inte enbart – som en följd av kommissionens handlingsplan från juni 2002 om bättre lagstiftning. Dessa indikatorer bör bestå av både insatsindikatorer (t.ex. om de anmälda åtgärderna har vidtagits inom föreskriven tid) och effektindikatorer (t.ex. om åtgärderna har lett till färre administrativa bördor). Detta arbete kommer att baseras på resultaten av kommissionens projekt om indikatorer för att mäta kvaliteten på regelverket som genomförs inom ramen för det fleråriga programmet för företag och företagsamhet.	06/2004
---	---	---	---------

9. KONTROLLEN AV ATT REGLERNA EFTERLEVS

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	3	Medlemsstaterna skall åta sig att ställa upp och iakttä mer långtgående mål för införlivandet vid Europeiska rådets vårmöte varje år. På begäran av Europaparlamentet kommer kommissionen att genomföra en genomförbarhetsstudie för att undersöka om det är praktiskt möjligt att beräkna kostnaderna för att direktiven inte införlivas i tid. Befintliga instrument som återkopplingsmekanismen för interaktiv politik kan också användas för att uppskatta företagens kostnader för att direktiven inte införlivas i tid och för att de inte tillämpas korrekt.	03/2004
2	2	Kommissionen kommer att utfärda en rekommendation om "bästa praxis" för ett snabbare och bättre införlivande av inre marknadsdirektiven. Detta kan innebära att: a) se till att den expertis på tjänstemannanivå som byggs upp under förhandlingarna fullt ut används under införlivandefasen, b) planera framåt genom att utarbeta tidtabeller för införlivandet (dvs. med datum för när förslaget till genomförandetext skall vara klart, beräknat datum för när berörda ministrar skall ha godkänt det, startdatum för det parlamentariska förfarandet osv.), c) begränsa införlivandet till vad som är absolut nödvändigt utan att lägga till andra komponenter som bara gör lagen krångligare eller komplicerar genomförandet (detta kallas oftast gold plating), d) att staten snabbt ingriper när det finns risk för att tidtabellen inte kommer att respekteras (till följd av förseningar på regional nivå eller provinsnivå i federala eller decentraliserade medlemsstater), e) att regelbundet underrätta nationella och regionala parlament om hur införlivandet fortskrider, för att fortsätta att utöva press.	03/2004
2	1	Kommissionen kommer regelbundet att ange vilka direktiv som bör omfattas av en förebyggande dialog, dvs. en dialog mellan kommissionen och medlemsstaterna som inleds omedelbart efter det att direktivet har antagits, för att säkerställa ett bättre och snabbare införlivande. De utvalda direktiven är sådana som har särskilt stor ekonomisk betydelse eller som på grund av sin karaktär kan vara svårare att införliva.	09/2003

		Kommissionen kommer dessutom att a) systematiskt skriva till alla medlemsstater en månad efter antagandet av direktivet för att bl.a. få information om den planerade tidtabellen, b) anordna bilaterala möten med medlemsstaterna för att diskutera eventuella problem med införlivandet, c) i förekommande fall diskutera införlivandefrågorna vid expertmöten för att identifiera problemen på ett tidigt stadium, d) utarbeta en vägledning för att hjälpa medlemsstaterna vid införlivandet av särskilt komplexa rättsakter.	
2	1	Kommissionen kommer att ta fram statistik om hur lång tid det i genomsnitt tar att införliva direktiv, och kommer att lämna regelbundna rapporter i resultattavlan för den inre marknaden.	06/2003
3	2	Kommissionen kommer att föreslå ett rättsligt instrument som gör vissa aspekter av genomförandet obligatoriska, t.ex. elektronisk anmälning av genomförandeåtgärder och användning av jämförelsetabeller. Detta kommer att förbättra insynen och göra efterlevnadskontrollen effektivare.	09/2004
4	2	Kommissionen föreslår att det i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning fastställs en standardperiod för införlivandet som det bara går att avvika från om de regler som skall införlivas är mycket komplexa. Kommissionen kommer också att inhämta synpunkter från medlemsstaterna och Europaparlamentet om a) standardklausuler för påföljder bör införas i direktiv (dvs. en klausul om effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder vid överträdelser av direktiv), och b) om det bör införas en standardklausul som stärker den rättsliga grunden för aktivt administrativt samarbete	12/2004
5	3	Medlemsstaterna bör öka sina ansträngningar för att minska antalet överträdelser av reglerna för den inre marknaden med minst 50 % fram till 2006. Detta kan åstadkommas genom att dels lösa tvister på ett tidigt stadium, dels använda alternativ till formella överträdelseförfarandena (t.ex. SOLVIT) och vidta förebyggande åtgärder. Detta måste genomföras successivt, år för år. Kommissionen kommer att redogöra för de befintliga medlemsstaternas framsteg i resultattavlan för den inre marknaden. Kommissionen hoppas att detta mål att minska antalet överträdelser skall bekräftas vid Europeiska rådets vårmöte tillsammans med målen för införlivandet.	12/2006

6	1	Kommissionen kommer att offentliggöra resultatet av en studie av de olika alternativen för att förbättra kontrollen av att inre marknadslagstiftningen efterlevs. I denna studie kommer man bl.a. att ta ställning till om det är önskvärt och genomförbart att i varje medlemsstat utse någon typ mekanism som skall säkerställa en korrekt tillämpning av inre marknadslagstiftningen och de tillämpliga artiklarna i fördraget.	12/2004
7	1	Kommissionen kommer att skapa en särskild sektion på webbplatsen EUROPA med en beskrivning av de olika förfaranden som medborgare och företag har att tillgå för att hävda sina rättigheter enligt gemenskapsrätten (såsom SOLVIT-nätverket, och som sista medel, överträdelseförfaranden). I samtliga fall kommer det att anges hur lång tid och vilka kostnader man kan räkna med.	12/2003
8	1	Kommissionen kommer att föreslå en förordning om samarbete mellan de nationella myndigheter som ansvarar för kontroll av att konsumentskyddslagstiftningen efterlevs. Dessa myndigheter bör få vissa befogenheter att utföra allmänna undersökningar och kontrollera efterlevnaden. Förordningen kommer att utgöra ett ramverk för rättigheter och skyldigheter när det gäller ömsesidigt stöd som tillsynsmyndigheterna kan använda när de har att göra med skrupelfria näringsidkare som begår gränsöverskridande brott mot regelverket.	06/2003

10. MER OCH BÄTTRE INFORMATION

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	3	Medlemsstaterna bör utveckla nationella planer för att öka de egna medborgarnas och företagens medvetenhet om den inre marknadens möjligheter.	03/2004
1	2	Kommissionen kommer att anordna diskussioner i Rådgivande kommittén för den inre marknaden på generaldirektörnivå för att försäkra tillräckligt engagemang på allra högsta nivå om hur nationella planer skall förberedas och genomföras.	12/2003
1	2	Kommissionen kommer att kontrollera att de nationella planerna genomförs och lämna redogörelser i resultattavlan för den inre marknaden.	12/2004
2	1	Kommissionen kommer att se över sin övergripande kommunikationsstrategi och kommer då att beakta de nya medlemsstaternas behov.	12/2005
3	2	Kommissionen kommer att förbättra webbplatsen med dialogen så att tillgången till praktisk information förbättras.	03/2004
3	2	Kommissionen kommer att utvidga Rådgivningstjänsten till att även omfatta de nya medlemsstaterna.	06/2004
3	2	Kommissionen kommer successivt att utvidga dialogen med medborgarna och företagen till att även omfatta de nya medlemsstaterna.	12/2005
3	3	Medlemsstaterna bör vara mer aktiva och ta fullt ansvar för kvaliteten på den nationella information som förmedlas via dialogen.	12/2003
4	2	Kommissionen kommer att skapa en förstklassig portal med information om dialogen med medborgarna och företagen, Rådgivningstjänsten, SOLVIT, Euroguichet-nätverket, FIN-NET och EEJ-Net.	12/2004
5	2	Kommissionen kommer att skapa en ny portal för den inre marknaden och där samla information om politik och lagstiftning rörande den inre marknaden, oavsett vilken avdelning inom kommissionen som är ansvarig.	12/2005

6	2	Kommissionen och medlemsstaterna kommer att utvidga Euroguichet-nätverket (europeiska informationscentrum för konsumenter). Målet är att det skall finnas åtminstone ett europeiskt informationscentrum för konsumenter i varje medlemsstat.	12/2004
---	---	--	---------

ATT OPTIMERA FÖRDELARNA MED DEN UTVIDGADE INRE MARKNADEN

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	1	Kommissionen kommer att avlägga en omfattande uppföljningsrapport sex månader före anslutningen. Rapporterna kommer bl.a. att fokusera på de berörda ländernas kapacitet att genomföra alla åtaganden och krav i enlighet med anslutningsförhandlingarna. I slutsatserna i rapporterna kommer eventuella problemområden och förseningar att anges samt vilka åtgärder som bör vidtas mot detta.	12/2003
2	1	Kommissionen kommer att göra det möjligt för anslutningsländerna att anmäla sina genomförandebestämmelser före anslutningen genom ett system för förhandsanmälan.	06/2003
2	1	Kommissionen kommer att förhandla fram en rad bilaterala överenskommelser med anslutningsländerna för att underlätta för dem att anmäla utkast till tekniska föreskrifter i enlighet med direktiv 98/34/EG. De föreslagna tekniska föreskrifterna kommer att granskas av kommissionen, och anslutningsländerna kommer att underrättas om huruvida föreskrifterna överensstämmer med gemenskapsreglerna.	12/2003
3	3	Anslutningsländerna skall lägga fram rapporter med en granskning av den egna lagstiftningen mot bakgrund av artiklarna 28, 43 och 49 i fördraget: fri rörlighet för varor, etableringsrätt och fritt tillhandahållande av tjänster. Med hjälp av dessa rapporter kan man se om det finns några potentiella hinder för att fullt ut genomföra dessa artiklar och om nödvändigt föreslå hur dessa hinder skall undanröjas.	06/2004
4	1	Utvidgning, genomförande och ingående av PECA-avtal (protokoll till Europaavtalen om bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter) med anslutningsländerna. PECA-avtalen är en särskild form av ömsesidigt erkännande som bygger på antagandet av gemenskapslagstiftningen om industriprodukter och skapandet av lämplig administrativ infrastruktur i anslutningsländerna. Detta underlättar handeln mellan dessa länder och EU. PECA-avtalen har redan trätt i kraft i fyra anslutningsländer. Två andra har undertecknat avtalen, och förhandlingar pågår med ytterligare tre.	12/2003

4	1	Ingående av PECA-avtal med Rumänien och Bulgarien. PECA-förhandlingarna med Rumänien och Bulgarien kommer att fortsätta i syfte att ingå och genomföra avtal som omfattar så många områden som möjligt i god tid före den förväntade anslutningen 2007.	06/2006
5	3	Anslutningsländerna och medlemsstaterna skall meddela kommissionen vilka specifika åtgärder de har vidtagit för att informera behöriga myndigheter och tjänstemän som ansvarar för tillsyn om effekterna av att genomföra den inre marknaden fullt ut efter utvidgningen.	06/2004
6	1	Kommissionen kommer att skapa en databas för att underlätta utbytestjänstgöring för de tjänstemän från anslutningsländerna som arbetar med inre marknadsfrågor.	06/2004

ATT BYGGA DEN INRE MARKNADEN I ETT INTERNATIONELLT SAMMANHANG

ÅTGÄRD	TYP	BESKRIVNING	TIDTABELL
1	2	Kommissionen kommer att sträva efter att sluta nya avtal med de "nya grannarna". Förhandlingar om dessa avtal kan inte inledas förrän länderna har gjort tillräckligt stora framsteg när det gäller att anpassa lagstiftningen och utveckla kapaciteten att kontrollera att reglerna efterlevs. Årliga handlingsplaner kommer därför att utarbetas för varje land. Dessa planer kommer att innehålla jämförelsekriterier som skall användas för att avgöra om det berörda landet har genomfört planen tillfredsställande.	pågående
2	2	Kommissionen kommer att sträva efter konvergens mellan EU-regler och internationella föreskrifter när det gäller motorfordon. Parallellt med kodifieringen av EU:s tre ramdirektiv om motorfordon fortsätter kommissionen att delta i arbetet med att kodifiera FN/ECE-föreskrifter. EU-direktiven bör i ökande grad använda de tekniska krav som ingår i EN/ECE-föreskrifterna.	pågående
3	2	Kommissionen kommer att utvärdera om det är önskvärt att inleda nya dialoger om regelverket på andra politikområden och med andra länder och att rapportera om resultaten av detta till rådet och Europaparlamentet.	12/2004
4	1	Kommissionen kommer att offentliggöra ett meddelande om tullens roll vid de yttre gränserna. Det kommer att handla om hur man skall skydda sig mot farliga produkter och om fördelarna med att införa ett modernt riskbaserat system för tullkontroll. Ett sådant system skulle innebära att kommissionen tillsammans med medlemsstaterna enas om tullens prioriteringar och om riskhanteringen, och det skulle backas upp av det datoriserade informationsutbytet mellan olika tullväsenden.	06/2003
4	1	Kommissionen kommer att offentliggöra ett meddelande om enkel och papperslös arbetsmiljö för tullen och handeln. Huvudsyftet är att göra det möjligt för företagen att använda det tilltänkta datoriserade systemet för informationsutbyte och därigenom minska deras kostnader och påskynda tullförfarandena.	06/2003